UUDISTUVA...

BLANKKI

1 : 2006

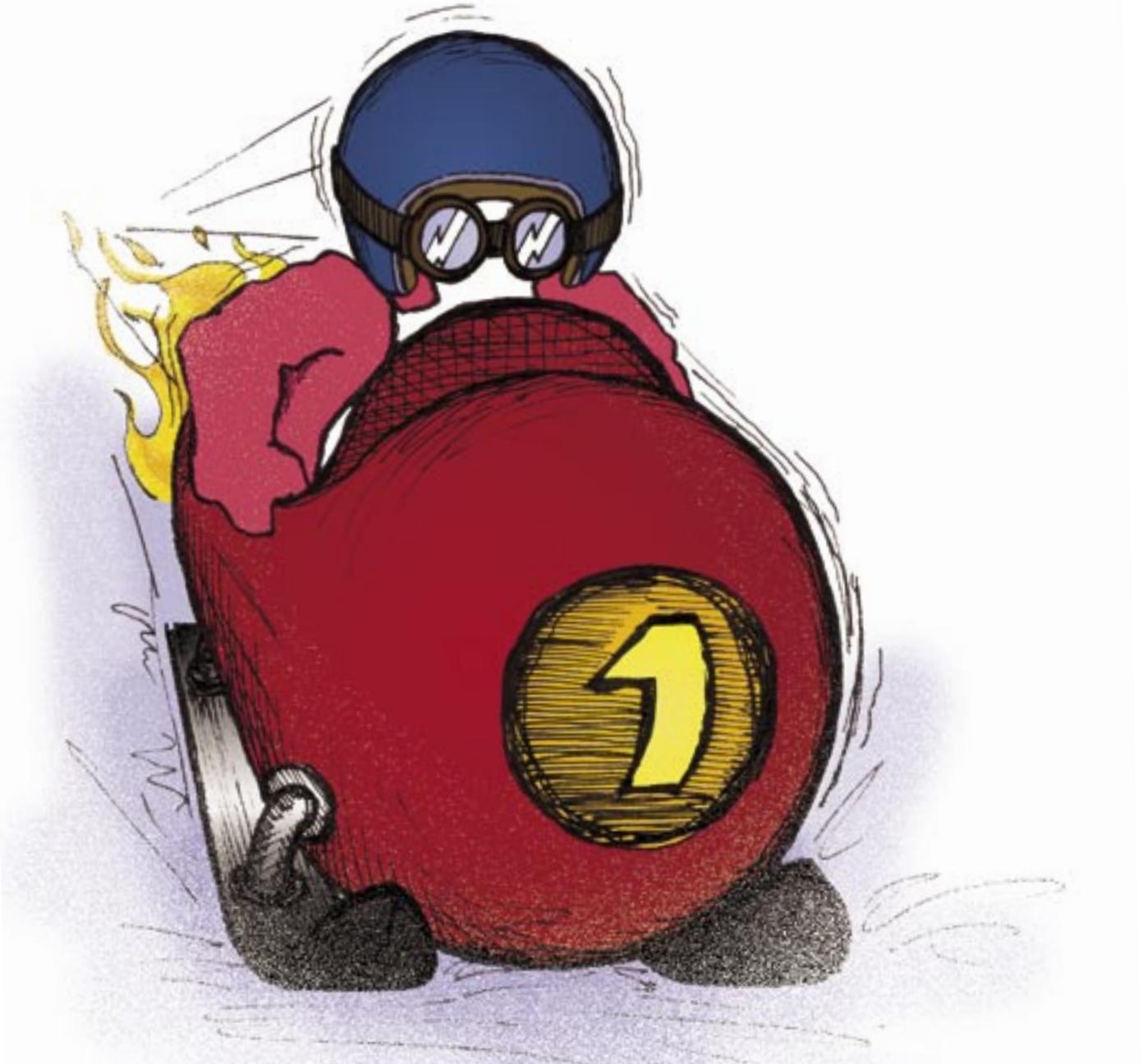

SUURI (TALVI)URHEILUNUMERO!

BLANKKI 01/06

Urheiluspeciale

03 Päätoimittajalta
04 Puheenjohtajan ja Kopo-vastaavan tarinat
06 Vara-Aapon varapalsta
08 Lukiokierrossaaga
11 Kyykän syvin olemus
12 Road to MM-kyykkä
13 Kyykkä - mikä ihana tekosyy
14 Fuksikyykkä
15 OluTkyykkä
16 Muumiristeily
18 Tol tutuksi
21 Juorupalsta
22 Pelipalsta
25 WOW! Synkän yön soturit
27 B-kela
28 Suomen pojat Marsissa
30 Sudoku

Tekijät Antti Ahola, Lauri Borén, Eros de la Gomorra, Aapo Herrala, Esa Juusola, Anna Keskitalo, Eino Keskitalo, Ville Kiviniemi, Miikka Krogerus, Mika Lasanen, Juhani Lehtonen, Jussi Lehtonen, Antti Mehtomaa, Juho Myllylahti, Anna Nikkilä, Tommi Portti, Markku Pylkkö, Juuso Räsänen, Eero Rönkkö, Heidi Wikman ja varmasti joku joka unohtu, sori!

Julkaisija Blanko ry, http://www.blanko.fi
Paino Oulun Yliopistopaino
Painos **150** kpl
Email blankki-tiimi@blanko.fi

Blankki on puolueeton ja riippumaton opiskelija-ainejärjestölehti. Blankin testit ja vertailut perustuvat kansainvälisesti verifioituihin menetelmiin ja ohjelmistoihin. Blankki ilmestyy säännöllisen satunnaisesti. Lehti ei vastaa tilaamattoman materiaalin säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Julkaisemamme artikkelit, ohjeet ja vinkit on tarkastettu huolella, mutta emme kuitenkaan takaa niiden virheettömyyttä emmekä vastaa esiintyneistä virheistä tai ohjeiden ja vinkkien noudattamisesta syntyneistä seuraamuksista. Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen kirjallisella luvalla. Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaistavaksi sillä ehdolla, että sitä saa korvauksetta edelleen käyttää lehden www-sivustolla sekä lehden tai sen yksittäisen osan uudelleenjulkaisun tai muun käytön yhteydessä toteutus- ja jakelutavasta riippumatta. Toimitus säilyttää pyytämättä lähetettyjä kirjoituksia ja kuvia kuukauden, ellei hukkaa niitä jo ennen aikamäärän täyttymistä.

JAHAS, PÄÄKIRJOITUS.. MITÄHÄN SIINÄ PITÄISI MAINITA. TIIMI ON UUDISTUNUT, PÄÄTOIMITTAJAKIN VAIHTUNUT.

AJATTELIN, ETTÄ VOISI TEHDÄ SEMMOISTA ILMAISULLISTA LEHTEÄ. TEKIJÄT VOIVAT KÄYTTÄÄ BLANKKIA SIINÄ MISSÄ BLANKKI TEKIJÖITÄ.

REPORTAASEJA, PIIRROKSIA, VALOKUVIA, NOVELLEJA, PAKINOITA, SARJAKUVIA, PELIARVOSTELUJA, PAPERINUKKEJA, RUNOJA, GRAFIIKKAA, APINOITA, KIRAHVEJA JA MYÖS KIVIKOVAA JOURNALISMIA, BASIC-OHJELMALISTAUKSIA SEKÄ VÄRITYSTEHTÄVIÄ..

LEHTEÄKIN VOI TEHDÄ MONELLA TAVALLA.. JOTAKIN SELLAISTA VOISI PÄÄKIRJOITUKSEEN LAITELLA. INNOSTAISI EHKÄ MAHDOLLISUUTTA SAADA AIVOPIERUJAAN PAINETUKSI PAPERILLE.

Terveisiä puheenjohtajalta..

Hei, minä olen Aapo. Olen tämän vuoden Blankon hallituksen puheenjohtaja. Puhetta kokouksessa olen ehtinyt johtaa nyt seitsemän kertaa (ja yhden asiakohdan viime vuonna, kun Jyrki oli jäävi päättämään). Tämä on ensimmäinen Blankin puheenjohtajan palstani.

Vielä eilen ajattelin omistaa tämän palstani Ruotsin-hävittämissuunnitelmilleni. Sitä paitsi Ruotsin poisto kartalta saisi Norjan turismille hienon vetonaulan upeine pystysuoraan valtavaan Pohjanlahteen putoavine kallioineen. En tiedä oliko Suomen joukkueella eilen jännäkakka housuissaan, kun menivät häviämään. Voin kertoa, että itselläni oli ennen ensimmäistä kokousta. Vaan enpä sentään mennyt häviämään!

Vuosi on alkanut kuulemani mukaan hyvin. Laskiainen on tänä vuonna kuitenkin vasta ensimmäinen tapahtuma, joka todella kokoaa blankolaiset yhteen. Muutoin alkuvuosi on mennyt monilta jaksavilta risteillessä ja/tai kyykätessä. MM-kyykässä Tampereella ei odotettua menestystä tullut, mutta juuri päättyneessä Oulun kyykkäliigassa blankolaiset joukkueet veivät sekä A- että B-sarjan mestaruudet. Hienoa.

Ainut alkaneen vuoden kunnon takaisku on ollut vanha kunnon epäonninen haalariprojekti ja haalareiden myöhästyminen. Olisi ollut hienoa nähdä laskiaisena valtava blankonsininen massa liikehtimässä. Näin veistä haavassa käännettyäni, pahoitteluni. Tämän hetkisen tietämyksen mukaan haalarit saapuvat 21.3., jonka jälkeen pian perään sitten kastellaan.

Muutoin tälle kevättä on vielä luvassa ainakin Blankstock, jossa meikäläiset bändit esiintyvät, peli-ilta, kevätexcursio Tallinnaan ja se yksi W:llä alkava maratooni. Uutuutena tänä keväänä järjestetään myös tanssikurssi, jonne toivon löytyvän paljon innokkaita osallistujia. Aika näyttää, mitä muuta keksitään ja ehditään.

Vaikka vuosi onkin lähtenyt rullaamaan ihan hyvin, on aina vara parantaa. Tehkäämme tästä hyvä vuosi. Siihen tarvitaan jokaisen toimijan panosta ja - vähintään tapahtumissa - jokaisen blankolaisen hyväntuulista osallistumista. Joka tapauksessa, hyvää alkanutta vuotta. Pidetään hauskaa!

Kiltatoimistolla 27.2.2006,
Aapo Herrala
puheenjohtaja

..ja HOE*-kuulumisia

Hei, arvoisa lukijani, vuosi on alkanut uusien tuulien puhaltaessa laitoksellamme. No, ei nyt mitään maata mullistavaa ole tapahtunut, mutta laitoksen johtaja ja varajohtaja vaihtuivat vuoden vaihteessa ja se tietysti vaikuttaa moniin asioihin. Esimerkiksi OpKen eli TOL:n Opetuksen kehittämistyöryhmän puheenjohtaja vaihtui ja samalla tarkennettiin myös OpKen kokoonpanoa, myös opiskelijajäsenten kohdalta. (Nykyinen kokoonpano löytyy osoitteesta http://www.tol.oulu.fi/henkilokunnalle/opke/kokoonpano.html.)

OpKe on kokoontunut jo kaksi kertaa - ja tuntuvat nuo kokoukset venyvän kello viiteen, aloittipa sitten klo 14 tai jo klo 13. Laitoksellamme on toki paljon opiskeluun liittyviä asioita avoinna, valitettavasti joitakin ihan rempallaankin. Laitoksen varajohtaja, OpKen pj Petri Pulli hakee kyllä määrätietoisesti parannusta tilanteeseen, mutta aikaahan tuohon tuntuu menevän.

Tällä hetkellä opiskelijoiden kannalta akuutteja asioita ovat kurssien vaihtelevat ilmoittautumisjärjestelyt sekä erityisesti uuteen tutkintorakenteeseen siirtymisen mukanaan tuomat kurssimuutokset. Nyt on oltava tarkkana, ettei kenenkään oikeusturvaa loukata, yliopistolla on kuitenkin velvollisuus järjestää opinto-oppaaseen merkityt pakolliset kurssit - ja ainakin teoriassa opiskelijan hyväksyttyyn HOPS:iin merkatut muutkin kurssit, tai ainakin korvaavasta kurssista tulee saada helposti ja selkeästi informaatiota.

Myös kesäopintojen suhteen on nyt tehtävissä jotakin: kevään aikana päätetään kurssit, joihin varataan resursseja (esim. ohjattuja harjoituksia tai ainakin harjoitustöiden tarkastusta). Ilmoittakaa siis minulle kursseista, joita haluaisitte suorittaa kesän aikana, mielellään maaliskuun loppuun mennessä jo. Samoin kertokaa toiveistanne kesätenttien suhteen. Kesätenttipäivät ovat Laitosneuvoston viime kokouksessa päätetyn mukaan 10.6., 5.8. ja 19.8.

Laitoksellemme suunniteltiin Projekti II:n myötä vuosi sitten kattavaa ja laadukasta palautejärjestelmää. Nykyisinhän meillä ei käytännössä sellaista ole, sähköinen palautelomake TOL:n WWW-sivustolla on käytännössä aivan hyödytön, koska kukaan ei seuraa sen avulla jätettyä palautetta. Muutenkin kyseisessä lomakkeessa on paljon toivomisen varaa, esim. viime vuotta ei ole opiskelujen aloitusvuosilistassa. Sietäisi poistaa sivustosta koko lomake, kuten sähköosastollakin - jossa tosin palautetta seurattiin ja epämieluisan palautteen takia lomake poistettiin.

Tämän lukuvuoden aikana moni tollilainen opiskelija on ollut pettynyt kursseille ilmoittautumis- ja hyväksymiskäytäntöihin. Varsinkin muutamilla Digitaalisen median suuntautumisvaihtoehdon kursseilla toiminta on vaikuttanut mielivaltaiselta tai jopa tahalliselta kiusanteolta. OpKen opiskelijaedustajat ovatkin järjestämässä yhdessä Blankon kanssa kaikille TOL:n opiskelijoille - sekä pää- että sivutoimisille - yhteistä keskustelu- ja palautetilaisuutta maalis-huhtikuun vaihteen tienoilla. Seuraa ilmoitustauluja ja sähköpostiasi ja tule antamaan oma panoksesi opetuksen laadun kehittämiseen!

Nyt OpKessa on käynnistetty hanke jatkuvan opetuksen laatujärjestelmän kehittämiseksi TOL:lle. OpKe muodosti tammikuisessa kokouksessaan pientyöryhmän asiaa selvittämään ja esitystä laatimaan. Työryhmään kuuluvat Petri Pulli, OpKen sihteeri Pasi Karppinen ja minä. Tavoitteena on saada valmis malli aikaiseksi elokuuhun mennessä.

Raportoin mieluusti asiasta lisää heti, kun on konkreettista kerrottavaa. Blankissa kertoilen siitä ja monesta muustakin, mutta tuoreempaa tietoa löytänet kopo-vastaavan sivulta osoitteessa www.blanko.fi/opiskelu/kopo/.

Olen kopo-vastaavan homman lisäksi myös tuore edaattori eli OYY:n edustajiston jäsen kaudella 2006-07. Kiitos siitä viime syksynä minua äänestäneille! Tästäkin toimesta minulla riittänee kerrottavaa tällä palstallani - kuten varmaan myös TOL:n laitosneuvoston jäsenen hommastani. Ainakin OYY:n kuvioista lähettelen kaikille halukkaille myös sähköpostia suurin piirtein siinä rytmissä kuin edustajisto kokoontuu. Jos haluat tuolle sähköpostilistalleni, niin lähetäpä viesti minulle osoitteeseen kopo-vastaava@blanko.fi.

Parhain kevättalvisin terveisin ja aurinkoista mieltä toivottaen

Markku

) Hallinnon OpiskelijaEdustaja

Varapuheenjohtajan varahöpinät ja matkakuvausta Turun-puoleisesta

Uusi vuosi on lähtenyt hiljalleen liikkeelle sekä opiskelujen että biletapahtumien puolesta. Myönnettäköön, että lukuvuoden viimeisen periodin alku oli surullista katsottavaa laitoksen puolelta: ilmoittautumiset olivat huonosti esillä, jotkut luennot olivatkin yllättäen vain videolla ja niin edelleen – sen enempää nimiä mainitsematta. Tämän lisäksihän moni ennen valinnainen, mutta tutkintorakenneuudistuksen mukana pakolliseksi tullut kurssi on vetänyt tietotalon luentosalit rasittavan täyteen. Muistetaan silti, että tutkintorakenneuudistus on vasta tapahtunut ja asioiden hoitaminen uudella tavalla ensimmäistä kertaa on aina hankalaa. Ehkäpä Blanko opetuksen kehittämisyrityksissään onnistuu näitä asioita parantamaan - tietotalon ihmetystä herättävän kulunvalvontatouhun ohessa. Pää kuitenkin pystyyn, kyllä asiat tästä vielä luistamaan lähtevät. Jos ei muuten, niin Blankon tapahtumissahan tilanteen voi käydä aina nollaamassa :)

Blankolla on siis uudet toimijat ja toiminta on saatettu kivasti alulle. Vuoden ensimmäinen varsinaisesti Blankon järjestämä tapahtumahan on tätä juttua kirjoittaessani vielä edessäpäin oleva kolmen muun killan kanssa yhteistyössä järjestettävä laskiainen, jossa toivottavasti näkyy paljon iloisia fukseja ja toki vanhempiakin opiskelijoita. Luvassa on muutenkin suhteellisen tapahtumarikas kevät, joka huipentuu aikanaan Wappuviikkoon. Joten muistakaahan hengähtää välillä, arvon lukijat, opiskelu ei todellakaan ole pelkkää koodailua ja kirjojen lukemista.

Tätä ennen jotkut ovat saattaneet osallistua OLuT-kyykkään, GooM-risteilylle, Sigma ry:n Muumi-risteilylle tai MM-kyykkään – jotkut kaikkiin näistä. OLuT-kyykän voittamisen jälkeen olin tietenkin mukana tässä pienessä ryhmässä, joka voitonriemuisella mielellä lähti mukaan tähän tappavaan yhdistelmään. Etelässä tulikin kuusi sumuista päivää (ja luultavasti myös yötä) vietettyä. Maanantai-iltana suuntasimme junalla kohti Turkua ja pohdiskelimme, josko reissulta tullaan tervejärkisinä takaisin. No, tavallaan tervejärkisinähän sieltä takaisin tulimmekin, mutta OLuT:n Ystävänpäiväexcursiolle ei iskuryhmästämme kukaan enää kyennyt.

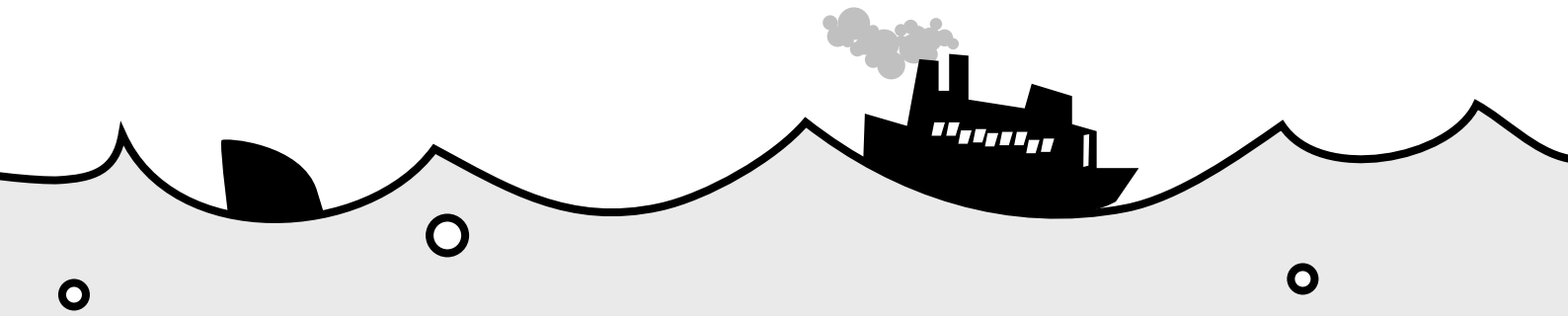

GooM oli kieltämättä omanlaisensa elämys. En ole oikeastaan koskaan ollut vastaavanlaisessa tapahtumassa, jossa aivan random ihmiset törmäilevät ja tutustuvat toisiinsa sekä pitävät hauskaa keskenään. Keikat olivat loistavia ja meininki oli hyvä, mutta muutamista tiiminkeskeisistä juomakielloista huolimatta promillet kohosivat väistämättä iltaa kohden pilviin. Yksityiskohtiin lienee turha mennä, koska ne eivät perustu luotettavaan faktatietoon kuitenkaan, mutta suosittelen tapahtumaa silti jokaiselle opiskelijalle käytäväksi ainakin kerran elämässä.

GooMin jälkeen saimme levähtää aamupäivän Turussa erään porukkamme jäsenen vanhan tuttavan luona, jonka jälkeen oli vuorossa ruokailu eräässä keskustan kebab-ravintolassa (Martella taisi olla paikan nimi, suosittelen). Sitten satamaan odottelemaan seuraavaa laivaa lähteväksi. Tunnelma oli hieman odottava ja ruokapaikan isojen annosten vuoksi ryhmämme kärsi pienestä "alikunnosta", olivathan muut risteilylle Oulusta tulleet toverit jo kerenneet nostatella omaa tunnelmaansa useamman tunnin bussissa. Muutamien frezza & minttu –sekoitusten jälkeen elämä alkoi vihdoin voittamaan ja viimein pääsimme laivaan sisälle. Valitettavasti laivaan astuessa turvamiesten syyni oli suhteellisen kova ja muutama teknillisen puolen tieteenharjoittaja jäikin kokonaan risteilyltä pois.

Muumi-risteily (vai millä nimellä se nykyisin kulkeekaan) oli tunnelmaltaan hieman rauhallisempi. Ikäjakaumakin oli suurin piirtein Oulusta tullut opiskelijaporukka vs. eläkeikäiset. Meininki ei kuitenkaan tästä yhtään lannistunut, vaan hauskaa pidettiin laivan kansibaarissa aamun tunneille, josta bileet jossain välissä siirtyivät käytäville. Aamu menikin pelaillessa pöytäjalkapalloa jossakin määrittelemättömässä paikassa sekä tuhlatessa kymmeniä euroja laivan pelihallin Ghost Squadiin ja Outrun2:een. Allekirjoittanut todistajalausuntojen mukaan valitettavasti hävisi jälkimmäisessä pelissä duelin... naiselle. Kaiken voi onneksi laittaa humalan piikkiin ;) Loppuristeily sujui kivasti laivaa kierrellessä, poreammekin tuli testattua ja blankolaisten perinteinen putkareissu jäi (ainakin tietääkseni) tänä vuonna risteilyllä näkemättä. Risteily sai myös tavallaan oman teemabiisinsä: Hinoi Team – Night of Fire, jota huhujen mukaan soitettiin kiivaasti koko bussireissun ajan (älkää yhtään huokailko, minä kuulen sitä melkein joka päivä).

Koko ruljanssin päätteeksi löysin itseni tutun porukan ympäröimänä vähintäänkin epäilyttävässä tilassa Tampereen keskustasta, jonne sitten majoituttiin odottelemaan lauantain MM-kyykkää. Perjantaipäivä meni vaivalloisesti ja pieni tappiomieliala pääsikin osan porukasta yllättämään. Eräs GooM-sankareistamme kerkesi jo aamun alkaessa tuumata: "Tämä ei pojat ole enää hauskaa." Päivä ja ilta meni joka tapauksessa melkein kivuttomasti oluen, minttukaakaon ja pokerin parissa, kunnes aamulla sitten lähdimme kohti Hervantaa ja odottavia kyykkäpelejä. Elimistön protesteista huolimatta itse turnaus oli yhtä hupaisa ja tapahtumarikas kuin odotimmekin, ja oma joukkueemme pääsi hienosti 32 parhaan joukkoon kaaduttuaan viimein opiskelutovereillemme Blagitarius Blagiatorsille. Valitettavasti mitalipeleihin ei yksikään Blankon joukkue yltänyt, vaikka kaikki merkit olivat ilmassa viiden joukkueen selviydyttyä jatkopeleihin (WIT Blanko, BlaBla, lihakombosti, Den Andra Kobla ja Kombostikobla). Jatkobileet jäivät porukaltamme ymmärrettävästi väliin itse kunkin tipahdellessa kuka mihinkin (hallitusti) nukkumaan majoituspaikassamme. Reissun paluumatkan kruunasivat vielä juhlimista jatkavan kansan __erittäin__ huonot jutut :)

Kaiken tämän jälkeen voin sanoa, että mitään en kadu, mutta on asioita, jotka tekisin toisin. Jokainen viikon tapahtuma oli sinänsä hauska ja hyvä tapahtuma, jota voisi kenelle tahansa juhlintaan taipuvaiselle opiskelijalle suositella – mutta mielellään yksi kerrallaan. Opiskelijaelämä kuuluu opiskelijan elämään, vai miten se menikään, mutta tuommoisesta reissusta ei nauti äiti, tyttö- tai poikaystävä(t) (jos sellainen (-sia) on), elimistö, todellisuudentaju, opinnot (jos sellaisia... no joo), ystävät, tuttavat, kengät, vaatteet (haalarit!) etkä loppujen lopuksi sinä itsekään niin paljoa kuin etukäteen saattaisi kuvitella. Mikä oli siis koko tarinan opetus? No tietenkin se, että vaatimattomuus kaunistaa ja Markku Uusipaavalniemi tuo Suomelle curlingissa olympiakultaa*. Ehkä myös Kombostikobla lähtee seuraavaan MM-kyykkään pelaamaan puhtaasti voitosta.

Varapuheenjohtajanne Miikka Krogerus

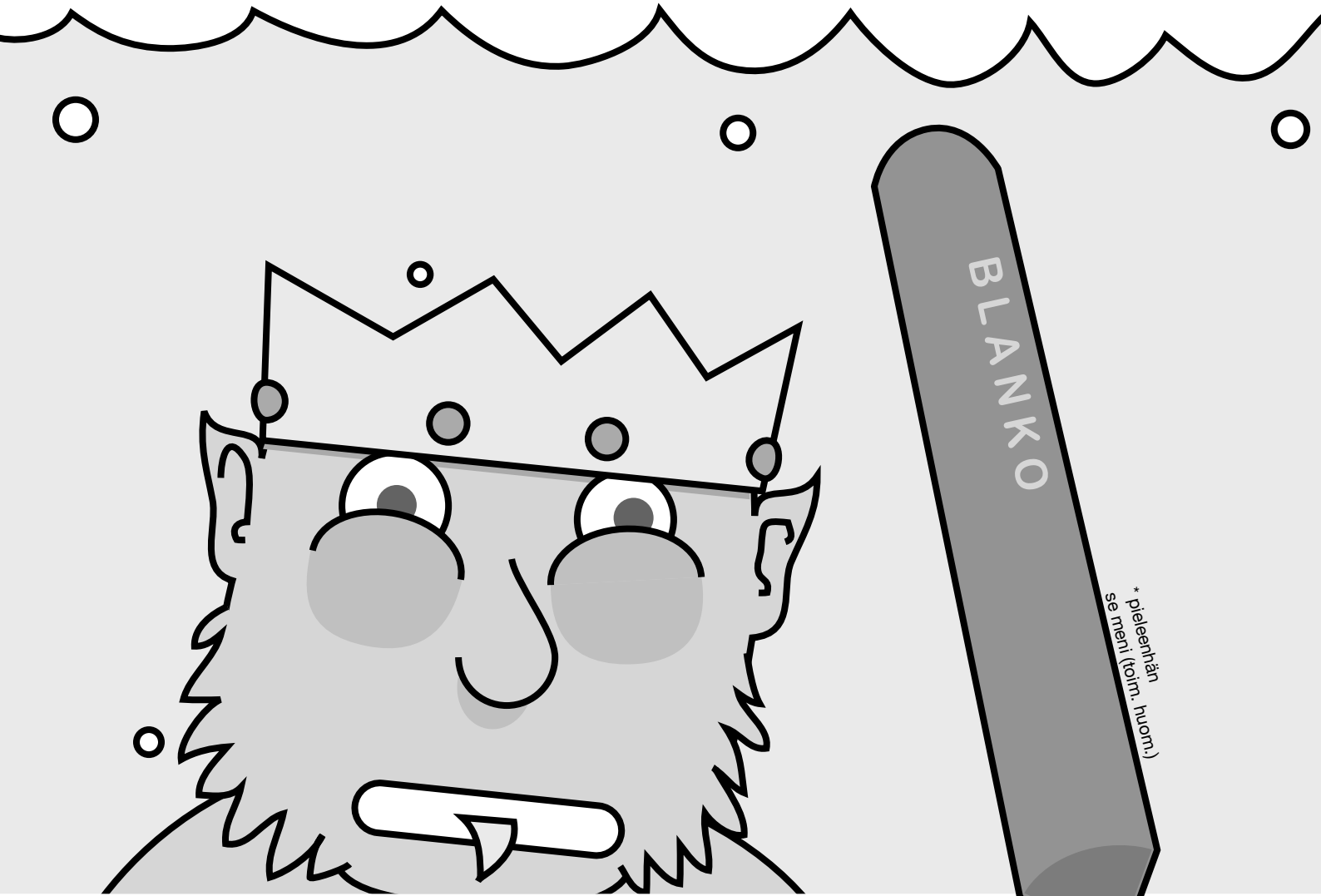

LUKIOKIERROSSAAGA

teksti & kuvat: Tommi Portti ja Eero Rönkkö

Joskus kauan kauan sitten eräässä pimeässä Tietotalon luokassa pidettiin lukiokierros-infoa. Tarkoituksena oli saada kasaan innokkaita opiskelijoita, jotka kiertäisivät lukioita esittelemässä Oulun Yliopistoa ja lähinnä tietenkin TOL:n toimintaa.

Lähdimme tietenkin innokkaasti käännyttämään lukiolaisia, ja meille kertyi yhteensä seitsemän lukiota (tai kuusi lukiota ja yksi ammattikoulu), joka lienee todellakin high score lukiokierroksilla. Seuraavaksi otteita kierrospäiväkirjastamme.

07.12.05 Sodankylän lukio

np: Maj Karma - Sodankylä

Tapaaminen linja-autoasemaa vastapäätä olevalla huoltoasemalla klo 10.03, kellojen synkronointi (löytyi yksi). Kävimme läpi päivän tapahtumat ja aineiston vielä viimeisen kerran. Epätoivoisen, mutta järjestelmällisen etsimisen jälkeen löysimme Sodankylän koulukeskuksen. Rakennukset olivat mielikuvituksellisesti nimetty A:sta F:n. Loogisesti päättelimme, että Matti Mallioppilas aloittaa taipaleensa A:sta ja päättää sen F:n. Yllätykseksemme löysimme lukion siis rakennuksesta F.

Sisällä meitä odotti opo, joka ohjasi meidät infoa varten varattuun luokkaan. Jonkin ajan kuluttua innokkaita kuulijoita alkoi valua sisään sankoin joukoin (2 kpl). Esitys meni erittäin hyvin ja siihen varattu 45-minuuttinen oli juuri sopivasti. Paikallaolijat kyselivät myös oleellisia kysymyksiä: ”Paljoko pitää tulla noppia kuukaudessa ettei KELA ala periin tukia takas?” Kaikki osanottajat (2 kpl) osoittivat vielä lopuksi mielenkiintoansa jättämällä yhteystietonsa.

Tapasimme vielä opon ja jätimme hänelle laitoksen propagandaa niitä onnettomia varten jotka eivät päässeet paikalle. Tämän jälkeen nostimme kytkintä ja suuntasimme katseemme kohti Rovaniemeä ja Lapin Yliopiston ABI-päiviä.

08.12.05 Lapin Yliopisto – ABI-päivät

Edellispäivän menestyksen rohkaisemana saavuimme itsevarmuutta huokuen paikalle. Turhautumista aiheutti se, että vapaita parkkipaikkoja oli harvemmassa kuin TOL:lla alusvaatemalleja. Kun vapaata parkkipaikkaa ei siis löytynyt, täytyi tyytyä vaihtoehtoiseen ratkaisuun (näin ei kuitenkaan tehdä TOL:lla (ei muuten ollu homoläppä)).

Paikan päällä kiinnostus oli kiljoonakertainen Sodankylään verrattuna, mutta ei kuitenkaan yhtä huima kuin paikallisen karkkikaupan saavuttama suosio. ABIt kyselivät innokkaasti Oulun Yliopiston eri tiedekunnista: lääketieteellisestä, teknillisestä, humanistisesta, mutta onneksi me saimme nämä vääräuskoiset käännytettyä luonnontieteiden ja TOL:n suuntaan hienovaraisen aivopesun ja selluloosaisen propagandapinon avulla.

Hurjan työpäivän jälkeen meille tarjottiin ateria yliopiston ravintolassa. Täyttävän aterian jälkeen suunnistimme autolle ja iloksemme löysimme kirjekuoren auton tuulilasinpyyhkijöiden alta. Jännityksen vallassa avasimme kuoren ja tulimme siihen tulokseen, että vaihtoehtoratkaisut eivät ole kovin hyvä idea: pysäköinti á 40€.

09.12.05

Aamu klo 06:30: herätyskello soi - ei kiinnosta.
Aamu klo 06:35: herätyskello soi - ei kiinnosta.
Aamu klo 06:36: pikkusiskon hiihtomono ottaa reaaliaikaisen yhteyden kylkiluihin, herätys ja kovia kipuja. Påp- (nimi muutettu turvallisuussyistä) soittaa ja nousen ylös. Taistelen aamupalapöytään ja autoon, ja suuntaan kohti kaupunkia hakemaan poikia, jotta ehdimme ajoissa pitämään infoa Korkalovaaran lukiolle (joka ei jostain kumman syystä sijaitsekaan Korkalovaarassa).

Info oli sovittu alkamaan klo 08:00, siis täysin epäinhimilliseen aikaan, mutta taistelimme perille, ja paikalla meitä odotti 16 lukiolaista ja yksi opo. Meidät pistettiin heti alussa tiukoille: meiltä kysyttiin heti alkuun muustakin kuin opiskelijaelämästä, mikä oli kaikin puolin hyvin hämmentävää. Aikaa kului 75 minuuttia, jonka jälkeen olimme äärimmäisen uupuneita. Normaalien kalvosulkeisten sijaan jouduimme _keskustelemaan_ oppilaiden kanssa normaalista opiskelijan elämästä, mikäli sellaista onkaan.

Parin tunnin päästä suunnistimmekin jo Rovaniemen Lyseota kohti. Aikaa esittelyllemme oli varattu alle puoli tuntia, ja se riitti juuri ja juuri vakiokuvioiden selittelyyn: hakeminen, opiskelu, opiskelijaelämä... Keskittymistä kuitenkin hieman häiritsi normaaleista tietojenkäsittelijöistä poikkeava kuuntelijajoukko: melkein kaikki kuuntelijat olivat tyttöjä, lukuun ottamatta yhtä väkisin sisäänraahattua ivalolaista naapuria ja paria muuta poikaa, jotka epäilemättä olivat vain seuraamassa mihin moinen tyttökatras oli suunnistamassa yhdellä kertaa. Sangen egoa kohottava kokemus, että koko lauma oli tulossa kuuntelemaan MEITÄ.

Jälleen kaikki paikallaolijat antoivat osoitetietonsa väärinkäyt... hakupapereiden lähetystä varten. Propagandamateriaali kiinnosti, erityisesti Blankki-lehti, joita oli mukana laatikoittain.

Päivän päätteeksi jokainen lähti omaan suuntaansa. Rovaniemen jengi jäi suloiseen kotikaupunkiinsa, kun taas pohjoisten erämaiden erikoismies Piûdi (nimi muutettu turvallisuussyistä) suuntasi viikonlopuksi kohti Lapin villejä erämaita.

11.12.05

Sunnuntai, Ivalo?Rovaniemi?Oulu, ei raportoitavaa ärsyttävien Keskustan presidentinvaalitolppien teidenvarsillaolon lisäksi. Huomautettakoon, että suurempi mielenkiinto olisi saavutettu vaikka ruoskimalla ihmisiä rock-vaalitilaisuudessa. (Idea on myytävänä, jää nähtäväksi ketä se tulee kiinnostamaan (tällä tulee Suomen vaalit ratkeamaan)).

13.12.05

Kirpeä tiistai-aamu ja lähtö Oulusta kohti Kemiä klo 08:30. Kuskia väsytti hieman, johtuen ehkä siitä, että työ oli imenyt voimat nuoresta sankarista, sillä hän oli saapunut töistä kotiin vasta 04:30. Niinpä kuskia vaihdettiin ja matka jatkui kohti Kemiä, jonne saavuimme hyvissä ajoin. Lyseon löytäminen tuotti alussa hieman ongelmia, koska kartturimme sai lukion sijainnista kartalla hieman epämääräisen kuvauksen: ”Se on tossa vihreällä ihan lähellä tuon sinisen reunaa.” Koska lumi oli ilmeisesti peittänyt kartalla näkyneen vihreän ja sinisen, jouduimme soveltamaan jälleen kerran epätoivoista mutta järjestelmällistä etsimistä ja täydellistä ääliön tuuria. Koska jälkimmäistä oli miltei ehtymättömät varannot, löytyi lukio noin viiden minuutin etsimisen jälkeen.

Syöksyimme sisään empimättä ja salamannopeasti mutta erittäin arvokkaasti, paikansimme opettajienhuoneen ja meidät ohjattiin auditorioon, jossa odottelimme noin kymmenen minuuttia oppilaiden saapumista. Oppilaiden vihdoin saapuessa olimme jälleen yllättyneitä kiinnostuneiden määrästä. Pidimme perusesittelyn, jonka jälkeen oli taas aikaa kysymyksille. Edelleen tärkeimpänä kysymyksenä oli KELA:n vaatima opintopistekertymä -- sangen huolestuttava tämä nykynuorison tila. Ilmeisesti teimme suuren vaikutuksen Kemissä, sillä infon jälkeen löytyi yksi penkki, joka oli kastunut tuskanhiestä!

Poistuessamme Kemin Lyseolta jätimme vielä jo tutuksi tulleen propagandapaketin opolle, suuntasimme takaisin kohti Oulua ja ehdimme vielä viimeisiin harjoituksiin illalla. Emme siis missään nimessä kääntyneet kohti Torniota, emme todellakaan käyneet ostamassa halpoja virvokkeita ja muuta yleishyödyllistä Haaparannasta samalla reissulla, emmekä todellakaan kuljettaneet sieltä matkamuistoja aina Inariin asti, emmekä ehdottomasti venyttäneet päivää pidemmäksi syömällä paikallisessa pitseriassa, jotta meillä ei olisi ollut pienintäkään mahdollisuutta joutua opiskelemaan päivän aikana. Tällaiset väitteet ovat ilkeiden ja kateellisten panettelua eikä sellaista tule uskoa!!!

10.1.2006

Aamulla aina uskollinen Subarumme käynnistyi Rovaniemen keskustasta ja lähti Piûdin ohjastamana viemään meitä kohti Inaria ja uutta seikkailua. Autossa istuessamme kävimme läpi tulevan päivän aikataulua: aamulla SAKK ja sen jälkeen puolen päivän aikoihin Ivalon lukio. Materiaalia ei enää tarvinnut kerrata, koska viimeisen viiden lukiokeikan aikana se oli jo soluttautunut selkäytimiimme. Usean tunnin, poron ja vielä useamman kilometrin jälkeen edessämme kajastivat vihdoin Saariselän valot ja tiesimme olevamme kohta perillä. Niinhän siinä sitten kävi, että pian Saariselän ohittamisen jälkeen tuli vastaan Ivalon kylä ja sen jälkeen Inarin pienen pieni kylä. Kyllähän se oli tiedossa, ettei Inari mikään ihmiskeskittymä ole, mutta kyllä se silti onnistui yllättämään hiljaisuudellaan. Matkustamisesta väsyneinä päätimme käydä saman tien nukkumaan jotta seuraavan päivän esityksissä voisimme sitten antaa parastamme.

Uusi aamu koitti (ehkä vähän turhan aikaisin), ja puolen tunnin torkuttamisen jälkeen pääsimme vihdoin ylös. Nopea vilkaisu kelloon kertoi harmiksemme, että lähteä olisi pitänyt jo aikoja sitten.

Kokosimme itsemme ja nousimme Subaruun, joka lähti pakkasyön jälkeen nihkeästi mutta varmasti liikkeelle. Seuraavat 30 kilometriä kohti Ivaloa olivatkin sitten täynnä vauhtia ja vaarallisia tilanteita, kun yritimme keretä SAKK:iin ajoissa. Saavuimme kuitenkin ajoissa, ja sisälle astuttuamme meidät ohjattiin luokkaan jossa esitys oli tarkoitus pitää. Kuulijoita oli ihan kohtuullisesti ja he osoittivat mielenkiintoaan hyvillä kysymyksillä. Noin kolmen vartin esityksen jälkeen meille tarjottiin opettajienhuoneessa vielä kahvit, jonka jälkeen oli aika lähteä valmistautumaan lukiokierroksen päättävään esitykseen, Grande Finaleen.

Viimeinen esitys oli vähintäänkin mielenkiintoisin, se nimittäin järjestettiin Ivalon Helluntaiseurakunnan tiloissa, koska Ivalon Lukio oli sillä hetkellä remontissa. Helluntaiseurakunnan rakennus oli pienen kappelin omainen ja sisälle mennessä jouduimme ottamaan kengätkin jaloista pois. Kuulemma se helpottaisi siivoojan elämää, mutta olisikohan siinä ollut jotain muutakin takana. Sijoittauduimme alttarin tuntumaan ja aloitimme esittelyn valmistelut, joiden aikana sisälle alkoi kerääntyä tiedonjanoisia lukiolaisia. Tila oli siinä mielessä erittäin hyvä, että se tarjosi hyvin kodikkaan tunnelman ja rennon ilmapiirin. Opinto-ohjaaja oli melkein ainutlaatuisen aktiivinen ja kiinnostunut, ja hänen hyvien kysymystensä ansiosta esityksestämme tuli yksi parhaista koko kierroksen aikana. Erikoisuutena mainittakoon, että saimme selitettyä opolle vakuuttavasti sen, miksi opiskelija juo niin aktiivisesti. Olennainen osa selittelyä oli meillekin paljon mainostettu verkostoituminen. Loppujen lopuksi opo innostui jopa selittämään omista opiskeluajoistaan ja sen varjopuolista. Siinä se aika sitten menikin, ja kun saimme sanottua sanomamme, lukiolaiset osoittivat tyytyväisyyttään raikuvin aplodein.

Meidän lukiokeikkailumme loppui tämän vuoden osalta Ivalon lukion esittelyyn. Tyytyväinen ja osittain helpottunut hymy ilmestyi kasvoillemme kun kaarsimme Helluntaiseurakunnan pihasta. Ei epäilystäkään, ettemmekö tekisi keikkaa uudestaan ensi vuonna, mutta kyllä seitsemän lukiota ja yhdet ABI-päivät ovat ihan tarpeeksi yhdelle vuodelle. Kiertueesta jäi käteen tuhansien kilometrien lisäksi hyviä muistoja ja kokemusta. Olo on onnistunut ja paras palkinto kiertueesta olisi, jos edes yksi uusi fuksi pukisi ensi syksynä ylleen blankon haalarin meidän esittelymme ansiosta.

Os.Dagen-Efter kuittaa.

Tapahtumakalenteri 01 / 06

maaliskuu

23.3. Haalarikastajaiset
Tetran saunatila klo 18
fukseille spördeä, opm+opm

29.3. Kevätkokous ja Megazone

huhtikuu

6.4.-9.4. Kevätexcu
Oulu-Hellsinki-Tallinna

12.4. Palautepäivä

19.4. Jousiammunta

27.4. » Wappu
Paikat selviävät myöhemmin

Tämä kalenteri saattaa hyvinkin olla väärässä.

Kyykän syvin olemus

Ilta alkaa hämärtyä, kun katselen 15 metrin päässä olevia kyykkätorneja. Tunnostelen karttua kädessäni. Tunnen kuinka karttu kasvaa minuun ja meistä tulee yhtä. Karttu ei ole enää pieni puukeppi, vaan se on hieman muhkurainen kaksikiloinen ruumiinjäseneni. Puristan käteni lujemmin kovan kartun ympärille heiluttaen samalla varovasti kättäni. Karttu heiluu hiljalleen käteni tahdissa ja se tuntuu uskomattoman hyvältä. Sitä heilutellessani katseeni vaeltaa vastustajiksemme saapuneissa tytöissä. Tyttöjen ilmeistä huokuu jännitys, pelko ja ehkä jopa pienoinen ihailu. Olen valmis aloittamaan oman osani tästä mukavasta pelistä.

Hengitän hitaasti kirpeää ulkoilmaa keuhkoihini. Tunnen kuinka menneiden kyykkämestareiden henget lepäävät taistelutantereen yläpuolella. Olen vasta aloittelija, mutta ehkä jonain päivänä minunkin nimeni kaikuu kentän yllä. Vilkaisen kunnioittavasti uskollista karttuani, ennen kuin katseeni lukittuu oikean laidan kyykkätorneihin. Tornit eivät vielä tiedä sitä, mutta kohta ne tulevat kaatumaan. Muutaman askeleen jälkeen jännitän lihaksikkaan vartaloni jokaisen solun, siirryn heittoasentooni ja päästän karttuni vapauteen. Karttu liitää äänettömästi ilman halki, kunnes se viimein saavuttaa päämääränsä. Mahtavan kolinan säestämänä karttu raivaa tietänsä kyykkätornien läpi. Kyykät lähtevät lentoon ja törmäilevät toisiinsa. Kyykkärivistöön ilmestyy kartun mentävä tyhjä aukko. Yksi kyykkä jää papiksi muiden poistuessa vauhdilla takavasemmalle.

Kyykkä on erittäin hieno laji: olutta voi ottaa peliä ennen, sen aikana ja sen jälkeen. Oluen ottaminen ei kuitenkaan ole kyykän paras puoli, eikä se kovin yleistäkään ole. Lajissa pääsevät mm-kisoihin kaikki halukkaat, mutta ne, jotka eivät lajia tunne, eivät sitä myöskään tiedä. Niinpä kuka tahansa kyykän pelaaja voi mennä baariin, valita seksikkäimmän tytön, kertoa olevansa mm-tason urheilija ja kun tarinaa vielä värittää vihjaisemalla jalassa olevasta urheiluvammasta, niin kohta tyttö onkin jo auttamassa suurta kyykkäsankaria kotiinsa. Lisäksi tyttöjä näkee peleissä, harjoituksissa ja katsomossa. He tosin tuntevat lajin, joten mm-tason kyykänpelaaja on heille samaa sarjaa mm-tason saappaanheittäjän kanssa. Ja onhan kyykän pelaaminen joukkuelaji. Jos ei mitään muuta kivaa löydy, niin vähintäänkin pääsee vittuilemaan joukkuekavereille, kun he taas kerran tulevat vartin myöhässä tai heittävät päin helvettiä. Jos taas käy niin huonosti etteivät omat heitot onnistu, niin sitten saa hyvän syyn juomiselle. Kyykkää pelaamalla voit vain voittaa!

Teksti: Ville Kiviniemi
Kuva: Juhani Lehtonen

ROAD TO MM-KYYKKÄ 2006

Vuosi on vierähtänyt edellisestä kyykänhuuruisesta päivästä Tampereen Herwoodissa. On siis tullut jälleen kerran aika silmäillä Akateemisen MM-kyykän kilpailuja jo tutuiksi tulleiden kyykän kyllästämien okulaarien läpi. Tällä kertaa Oulusta lähti peräti kaksi bussillista innokkaita kyykänpelaajia tavoittelemaan kultaista karttua kaulaansa ja näistä reilusti kolmatta kymmentä oli blankolaisia. Materiaalin puutteesta lopputulos ei siis ainakaan jäisi kiinni.

Blankolaisia joukkueita oli kaikkiaan seitsemän. Viisi joukkuetta yleisessä sarjassa (Blagitarius Blagiators, Kombosti Kobla, Den Andra Kobla, Lihakombosti ja Possut) ja kaksi naisten sarjassa (WIT Blanko ja WITTwo). Molemmista sarjoista oli viime vuoden tapaan syytä odottaa hyvää sijoittumista, ellei jopa mitalisaalistakin. Seuratkaamme pelipäivän etenemistä Blagitarius Blagiatorsin matkassa.

Aamu alkoi iloisesti herätyksellä seitsemän aikaan, koska tarkoitus oli jo kahdeksalta suunnata bussi kohti kisakylää, Hervantaa. Lopulta lähtö Omenahotellilta venyi lähemmäs puolta yhdeksää, mutta perille ehdittiin silti hyvissä ajoin. Hervannassa sitten toivotettiin oululaisille joukkueille hyvää pelipäivää ja suunnattiin matka kohti alkulohkokenttää, joka löytyi helposti. Olihan allekirjoittaneella jo muutaman vuoden kokemusjuhlien jälkeen Mastery of Hervanta ainakin 105%.

Alkusarja lähti epävarmasti käyntiin - ensimmäisen ottelun tulos oli muhkeat 50. Toiseen matsiin päätettiin ottaa kattava bonusjärjestelmä käyttöön, jokaisesta hyvästä heitosta heltiäisi hörppy minttua. Oli sanomattakin selvää, että itseään ruokkiva bonusjärjestelmä tulisi toimimaan ja pelitukset paranivat kohisten. Alkusarjan viimeinen ottelu vietiinkin näytöstyyliin.

Peli-ilon ja ennen kaikkea kisafiiliksen löydyttyä oli helppo suunnata alkuerien jälkeen syömään ja odottamaan ensimmäisen pudotuspelin alkua. Makoisan hernekeittolounaan jälkeen käytiin katsomassa erä WIT Blankon ensimmäistä ottelua. Tytöt pelasivatkin heti alusta alkaen kauden parasta peliä ja ottivat murskavoiton toisensa jälkeen. Suojattien pelatessa hyvin oli valmentajana helppo keskittyä omiin jatkopeleihin.

Pudotuspelit sujuivat toisensa jälkeen mainiosti ja fiilis oli katossa. Neljännellä kierroksella vastustajaksi sattui harmillisesti toinen blankolainen joukkue, KombostiKobla. Ottelu pelattiin sulassa sovussa ja lopulta Kombosti joutui taipumaan meille tuloksella 10 – 28. Kuudentoista parhaan joukossa kaatui vielä Tamperelaisia tietojenkäpistelijöitä vilissyt DDR:n Naisvoimistelijat ja tie oli raivattu jo puolivälieriin asti.

Puolivälierissä turnauspuu oli ystävällisesti järjestänyt meille revanssin viime vuoden finaalista. Vastassa olivat siis viime vuoden voittajat, Lappeenrannan Löpö-Löysäpolvet. Ottelussa oli sitä kaivattua suuren urheilujuhlan tuntua ja molemmat joukkueet pelasivat erinomaista kyykkää. Ensimmäinen erä meni lappeenrantalaisille numeroin 0 – 8, toisen erän yhden kyykän kiriminen ei auttanut vaan lappeenrantalaiset veivät ottelun lopulta 6 -12. Valitettavasti Blagitarius Blagiatorsin kohtalona oli tyytyminen turnauksen viidenteen sijaan ja viime vuoden hopeamitali jäi kirkastamatta.

Ei uskoisi miten hyvät fiilikset voi olla, vaikka juuri oli tullut täpärästi turpaan puolivälierissä ja jäänyt niukasti mitalipelien ulkopuolelle. Pelattiin loistava viime vuoden finaalin uusinta ja tällä kertaa ei notkahdettu toisessa erässä, vaan jopa parannettiin peliämme. Löysäpolvet veivät odotetusti koko turnauksen, joten ainoa tappio tuli heille. Moraalista kakkostilaa juhlittiinkin asiaan kuuluvalla tavalla pikkutunneille asti :)

Mitaleja ei tänä vuonna Blankolle suotu ollenkaan, vaikka joukkueista peräti viisi jatkoi alkulohkostaan eteenpäin. Mitaleja saatiin kuitenkin Ouluun, kun oululaiset voittivat yleisessä pronssia ja lisäksi naisten sarjassa kultaa ja hopeaa. Oululainen voi siis kulkea rinta rottingilla akateemisissa kyykkäpiireissä ja ensi vuonna sitten näytetään kaapin paikka lappeenrantalaisillekin!

JUUSO RÄSÄNEN
kyykkähullu

Kyykkä - mikä ihana tekosyy

MM-kyykän naistensarjassa oli tänä vuonna Oulusta mukana ennätyspaljon joukkueita. Blankoakin oli edustamassa peräti kaksi säkenöivän upeaa naistiimiä, WIT Blanko ja WITTwo, eli Wanhojen Irstaiden Tätien iskuryhmät.

Lauantaipäivä Tampesterissa valkeni kauniina ja sopivan talvisena, kun matkasimme Hervantaan kyykkäareenalle. WIT Blanko lähti ennen pelejä verryttelemään ja testaamaan heittokelejä tyhjälle kentälle ja voi pojat että heitto kulki hyvin. Oman alkulohkon peleissä vastustajaa vietiin kuin pässiä narussa kun tahkosimme ennätystuloksia: huonoin erä 24, paras erä 19! WITTwolla ei mennyt ihan niin hyvin, vaan se tippui jo alkuerissä.

Jatkopeleihin lähdettiin täynnä uhmaa ja voitontahtoa, loppujen WITien saapuessa kannustamaan. Eteenpäin mentiin tasaisesti voittoja tahkoen, kunnes oltiin kahdeksan parhaan joukossa ja vastassa oli hämmentävästi nimetty Kuva 524 Pallokala ja aivan epäinhimillisen kamala kenttä. Ei oikeasti tiennyt pitäisikö itkeä vai nauraa, kun tajusi miten syvältä ja poikittain olosuhteet olivat: epätasainen kalteva kenttä, jonka toinen pääty oli lumipenkassa ja yksi kulma kiinni parkkihallin seinässä. Miten ne kehtasivat, vaikka parempiakin kenttiä olisi ollut saatavilla pilvin pimein?! Vastustajat heittivät puhtaalla munkilla pesistyylillä meidän kauniilla kartuillamme vähän liiankin hyvin ja tuloksena oli synkeä lopputulos: 62 – 51 pallokalojen hyväksi. Mieli oli varsin musta, varsinkin kun kesken pelin olimme saaneet kuulla surulliset uutiset Blankon ykkösmiesjoukkueen tappiosta. "Me luotetaan teihin tytöt!" Kyynel.

Tappio oli erityisen kirvelevä, koska kaikki tiesivät että normikentällä WIT Blanko olisi ollut lyömätön. Illalla suruja ja murheita hukutettiin porukalla Omppu-hotellissa ja seuraavana päivänä ei voinut muuta kuin miettiä että miksi.

Ensi vuonna suunnitelmissa on korkeanpaikanleiri Rukalla: lähdemme harjoittelemaan veemäisiä kenttiä ihan urakalla ja heittelemään karttuja lasketterlurinteeseen. Ensi vuonna me näytetään kelle ne mitalit oikeasti kuuluu. Ensi vuonna me ollaan muutakin kuin moraalisia voittajia.

Yhteensä naisten sarjassa pelasi 106 joukkuetta, joista 7 oli Oulusta. Voittajiksi munkkeilivat oululaiset teekkarijoukkueet SIK Biaz ja Pinppi-69. WIT Blanko oli kahdeksas, WITTwo 63. WIT Blankolla oli naistiimeistä ylivoimaisesti paras ottelukeskiarvo.

Teksti ja kuva: Anna Nikkilä

YLEINEN SARJA:

5.	Blagitarius Blagiators
20.	KombostiKobla
34.	Den Andra Kobla
73.	Lihakombosti
358.	Possut

NAISTEN SARJA:

8.	WIT Blanko
63.	WITTwo

FUKSI-KYYKKÄ

Saapuessani kyykkäpaikalle etsin Dulce Bellum Inexpertis-joukkueen käsiini. Juttuni kertoo heidän kisakunnostaan, koska he olivat tollin ainut edustus. Joukkueeseen kuuluu viisi viriiliä nuorta miestä, joista neljä (Ville, Atte, Matias ja Paavo) olivat selvinneet paikan päälle.

HUOM: Dulce B. I. aikoo muodostaa myös kakostiimin, jossa paikkoja vielä on. Eli jos olet kyykästä ja Dulcesta innostunut käy ihmeessä Dulcen kotisivuilla (http://bugi.oulu.fi/~elwood/dulce) tai porisemassa #dulce.bellum.inexpertis -kanavalla.

1. ottelu - Dulce B. I. vs Mario Bros
1. erän jälkeen pienoinen johto Dulcelle + erittäin monta ohiheittoa (= haukea) ja yksi loukkaantunut sivullinen (Mario B:n kartusta).
2. erä Dulcelle myös, joten otteluvoitto tiimille.

Ensimmäisen ottelun jälkeen menemme aulaan syömään. Dulcen pojilla on kova uho päällä ja koko kisa on kuulemma voitettava että OM-kyykkään pääsisi osallistumaan. Ville aikoo tappaa Matiaksen kyykkäkopin takana jos kisaa ei voiteta. Matias ei ole kuulemma käynyt treeneissä.

2. ottelu - Dulce B. I. vs SIK fuksit
Sikkiläisten kanssa pelatessa vittuilu oli huipussaan puolin sekä toisin. Matsi oli kutkuttavan jännittävä, joka lopulta päättyi Dulcen tiukkaan voittoon \o/.

3. ottelu - Dulce B. I. vs YMP
Ehdottomasti lämminhenkisin matsi, ei esiintynyt minkäänlaista naljailua. Johtunee siitä että vastustajalla oli kolme naista joukkueessaan ja Dulcen pelaajat ovat herrasmiehiä, tottakai. Dulcen heitot tässä pelissä olivat kyllä huonohkoja, mutta onneksi vastustajakaan ei ihmetekoihin ryhtynyt. Voitto Dulcelle ja samalla lohkovoitto... hyvähyvä.

Välieräottelu - Dulce B. I. vs Kulliem
Varmasti hauskin matsi, johtuen lähinnä Kulliemin yhden pelaajan tukevasta humalatilasta. 1. erässä niukasti turpaan ja 2. erän neljä viimeistä heittoa tuottivat kolme haukea eli turpiinhan siinä tuli. Edessä siis katkera kamppailu ”himmeimmästä” Sikkiläisten kanssa.

Pronssiottelu - Dulce B. I. vs SIK fuksit
Ja naljailu alkakoon, kylläpä taas läppä ja kartut lenteli. Tällä kertaa Sikkiläiset olivat parempia..

4. sija kisoista siis napsahti, pettymystä on hieman ilmassa. Noh, eikun treeniä päälle ja seuraavista kisoista rautaa kaulaan. Tosiammattilaisen ottein poistuin kisapaikalta heti Dulcen kisataipaleen katkettua, mutta kuulin villiä huhua että finaalissa optiem (Ihan sama) olisi voittanut toisen optiemin (Kulliem) joukkueen, onneksi olkoon voittajille.

Teksti: Antti Mehtomaa

OLUT-kyykkä

Huolimatta yli 20 asteen pakkasesta OLuT-kyykkään osallistui kiitettävä määrä joukkueita. Oma joukkueemme tippui jo alkupeleissä, mutta kyykkähän on vain kyykkää. Parempien pelaamista oli mukava seurata, varsinkin kun kaljatkin pysyivät sopivan viileinä koko turnauksen ajan.

Alkulohkoista jatkopaikan itselleen lunastivat kk, blabla, wit ja kk2. Jatkopeleissä blabla voitti kk2:n ja kk vei tiukassa ottelussa Witiltä finaalipaikan. Paikalla oli monia kk:n edustajia, joten finaaliyleisö oli selvästi kk:n puolella. Eikä kk pettänyt tälläkään kertaa kannattajiaan: kk vei voittomäyriksen itselleen. Tiukan finaalin jälkeen kylmästä täriseviä kyykkääjiä hellittiin koneen saunan lämpimillä löylyillä.

Teksti: Ville Kiviniemi
Kuvat: Juhani

MUUMI-KIS

Reportaasi kertoo jotakuinkin asioita, joita on päähäni reissulta jäänyt ja mitä on vihkooni tarttunut. Bussit (2 kpl) starttasivat T2-oven läheisyydestä keskiviikkona 8.2 n. klo 8:15. Urhean joukkomme perimmäisenä tavoitteena menomatkalla oli armoton nössöily, taktiikkamme ollessa jotakuinkin seuraava: bussissa lepo, laivalla täystuho. Loppumatkasta toteutettu pokeri+olut -kombinaatio synnytti allekirjoittaneessa, ja varmaan muissakin osallistujissa, juhlallisen maskuliinisen hyvänolontunteen. Bussi oli perillä Turussa hyvissä ajoin ja niinpä tuskallinen odottelu laivaan pääsemiseksi alkoi.

Klo 20:35 Samalla kun portit laivaan aukesivat tapahtui jotain ennennäkemätöntä ja dramaattista. Laivaan sisäänryntäävää massaa vahtivat laiva-gestapot päättivät siirtää muutamia "humalaisia" nuoria syrjään jättääkseen heidät rannalle. Kummallisinta tässä oli se, että MINÄ olin yksi heistä.. olinhan sentään selvinpäin. Onneksi lopulta sain vartijat vakuuttuneeksi siitä että perse ei levännyt olkapäälläni... VIELÄ! Olin vissiin käännytetyistä ainut, joka takaisin laivaan päästettiin... tässä tapauksessa rannalle jäi ainaki 6 kpl opiskelijoita L.

Vihkomerkintä klo 00:30

KAKSI (2) RUOTSALAISTA TSYBYÄ KILPAILEE MATIAKSESTA ...(SNYG POJKA?) -> ELI KOIMME PIENEN KANSAINVÄLISEN HÄPPENINGIN.

Heti hyttimme löydettyämme kävimme tax-freessä ostamassa olutta, jonka jälkeen ajattelimme pistäytyä buffetissa. Buffetti osoittautui halvaksi kuin saippua: 23e/per naama... EI KÄYTY! Kävimme syömässä jossain "punnitse ruokasi" - hässäkässä, missä n. 9 eurolla sai mahan täyteen lihaa + silmänruuaksi humppaavia mummoja <3.

Laivassa siis oli vähintäänkin puolet ihmisistä eläkeläisiä ja kun tämä yhdistetään siihen, että opiskelijoiden ja eläkeläisten hyttijärjestys oli jotakuinkin sattumanvarainen, oli soppa valmis ja kokkeja n+1.

Vihkomerkintä klo 01:30

SIIS MITÄ VITTUA?! TAPIO ISKEE NAISIA SAMMUNEENA JA MATIAS SAA NAISIA SELITTÄESSÄÄN INTIIMISTÄ SUHTEESTAAN TIETOKONEISIIN. MINÄ JA TAPANI TAASEN, ME OLEMME ILMAA. TÄTEN NIMEÄN ITSENI KUMAKSI KUIN KULLATUOLI JA TAPANIN SEKSIKKÄÄKSI KUIN SEINÄKELLO.

TEILY 2006

TAAS SE NÄHTIIN, ETTÄ BOOTTI AUTTAA

Huuhdellessani oluella tappion makua suustani Tapanin kanssa, päätimme samalla pistäytyä 8. kerroksen discossa. Discon sulkeutuessa lyöttäydyin Villen, pienryhmäohjaajani, porukkaan ja siirryimme 6. kerroksen tupakkapaikalle jatkoille. Porukka taisi koostua enimmäkseen kombosti koblalaisista. Samalla kuulinkin villiä huhua, että koblalaiset eivät sammu - hyvä, koska ei ollut itsellänikään mielessä. Jossain vaiheessa aamua jouduimme siirtämään pirskeemme sporttibaarin avoimeen tilaan, vartijan pyynnöstä. Sporttibaarissa lätkittiin pöytäjalkapalloa, jota joukkuetoverini Ville pelasi aluksi väärään suuntaan... ja se merkattakoonkin tappiomme syyksi J.

Kk:n yyberjäsen Netmonkey kirjoitti vihkooni julkaisemattoman tasokkaan vitsin J.
Kävimme myös pelihallissa pelailemassa, missä Netmonkey hävisi autopelissä naiselle L. Aamun sarastaessa n. klo 6-6:30 kävimme aamubuffetissa syömässä, jonka jälkeen joskus klo 8 oli jo pakko mennä nukkumaan.

Klo 14:20 Ville tuli herättämään minut että ehdin vielä juomaan. Siis vähintäänkin arvostettavaa huolenpitoa pienryhmäohjaajaltani <3. Vedin siis kamat niskaan + kaljaa mukaan ja eikun Villen hytille. Muut meidän hyttiläiset olivat jo jossain.

Klo 13:55 Menimme pelaamaan bingoa, mikä osoittautui hilpeäksi tilaisuudeksi lähinnä "bingo!->säkkijärven polkka" -spektaakkelinsa ansiosta, jossa elimme tietysti vahvasti mukana (erityismaininta parille koblalaiselle). Bingon jälkeen meillä oli miitingit tutussa paikassa 6. kerroksessa, missä kuuntelimme Kikkaa (Ville osasi ulkoa) ja juopottelimme. Tavoitteenamme tässä vaiheessa oli juoda itsemme mukaviksi.

Jep, ja Ville on paska ilmakiekossa... musertava 7-2 voitto minulle \o/. Klo 19:45 rantauduimme Turkuun. Ois yllättäen kaikki vielä haluttu jäädä laivalle. Paluumatkasta ainakin meidän hyttiläisillä oli mielessä pilestys, joka ei onnistunut :C.

Vihkomerkintä klo n. klo 6?

PIKKUSEN ALKAA NUKUTTAAN, MUTTA PAKKO PITÄÄ KK:N MAINETTA YLLÄ. MINÄHÄN EN SAMMU ENNEN MUITA." – VILLE

Kokonaisuudessaan reissu oli tajuttoman hyvä, kiitos kaikille mukaville ihmisille, jotka olitte mukana. Ja ensi vuonna ehdottomasti uudestaan...

TOL TUTUKSI OSA 6

Viime vuonna alkunsa saanut TOL:n henkilökunnan esittelysarja jatkuu. Tällä kertaa piinaavan kuulustelumme uhreina ovat niinkin mystiset henkilöt kuin Anja Haaraniemi, Pasi Kuvaja, Harri Hämeenkorpi sekä TOL:in oma jippomies Martti Luodonpää. Haasteen he ovat saaneet aiemmissa numeroissa haastatelluilta, ja pääsevät siis itsekin nimeämään seuraavassa numerossa esittäytyvät työtoverinsa oman käytävänsä varrelta.

Juhani Lehtonen kuvasi TOL:laiset

Koska hyviin tapoihin kuuluu lähettää heikoille jäille ensimmäisenä kauniimman sukupuolen edustajat, olemme päättäneet ryhtyä sioiksi ja päästää ääneen erään haistattelemistamme herrashenkilöistä.

Kuka olet?

Pasi Kuvaja (IT203), erikoistutkija ja päätyöni ovat EU-projektit, joissa olen ollut mukana vuodesta 1990 lähtien. Tähän mennessä olen ollut valmistelemassa yli kymmentä läpimennyttä EU-projektia ja nytkin työn alla on kolme hanketta.

Mistä tulet?

Olen syntyisin Rovaniemeltä ja lähtöisin Kemijärveltä Suomutunturin takaa.

Miksi olet TOL:lla/mikä sinut toi TOL:lle?

Oulu on Lapin miehelle eteläisin mahdollinen asuinpaikka Suomessa. Täällä ihmiset ovat vielä "halakinaisia" ja huumorintajuakin riittää. Jos Oulusta pitäisi muuttaa Helsinkiin niin samantien voisi painaa kaasua ja jatkaa Helsingin ohi etelään johonkin lämpimämpään paikkaan. Alun pitäen tarkoituksena oli opiskella matematiikkaa ja fysiikkaa, mutta ohjelmointi alkoi kiinnostaa ja vei miehen täysin mennessään. Olen nyt takonut tietokonetta jo 32 vuotta!

Mitä teet nyt?

Tällä hetkellä olen MERLIN-projektin projektipäällikkönä ja valmistelen samalla uusia EU-projekteja pääasiassa sulautettujen ohjelmistojen alueelta. MERLINissä tutkimuksen kohteena on verkottunut sulautettujen järjestelmien rakentaminen.

Tutkimuksessa kiinnostusalueeni on ammattimainen ohjelmistotuotanto, jossa erityisesti ohjelmistoprosessit, mittaaminen, ohjelmiston laatu ovat pääkohteitani. Koska Lapin miehenä ymmärsin jo varsin varhain, että jos maasto ja kartta poikkeavat toisistaan niin maasto on se joka on oikeassa, ei kartta! Tästä syystä olen vannoutunut empiirisen tutkimuksen kannattaja.

Mitä olet ajatellut tehdä isona?

Olen jo sen verran iso, että jatkan samaan malliin! Metsästyksessä tavoitteena on mennä Afrikkaan metsästyssafarille ja kaataa siellä niin iso ja vaarallinen otus kuin mahdollista.

Millainen olisi TOL 20 vuoden päästä, jos Sinä saisit päättää?

Laitos olisi karsinut turhat rönsyt ja historian jäänteet pois opetuksesta ja tutkimuksesta ja keskittynyt olennaiseen ohjelmistotuotannon alueella. Todennäköisesti laitos olisi myös verkottunut muutaman muun Euroopan, Japanin ja USA:n johtavan tutkimusyksikön kanssa, jolloin kaikki tutkimus olisi etulinjassa ja opetusohjelmat yhteistyössä kansainvälisiä ja muiden kanssa yhteistyössä tehtyjä ja pidettyjä.

Mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässäsi?

Harrastukseni ovat siistin sisätyön ja kansainvälisten yhteyksien vastapainona luontoon ja ulkoliikuntaan liittyviä. Niinpä harrastan suurriistan metsästystä kaikkine siihen liittyvine osa-alueineen lähtien patruuneiden latauksesta ja ammunnasta, aina karhukoiran koulutukseen ja itse metsästykseen, jota tulee harrastettua kaikki viikonloput elokuun puolivälistä joulukuulle joka vuosi. Toinen läheinen harrastus on perhokalastus. Sen lisäksi hiihdän, lenkkeilen ja samoilen metsissä. Tärkeitä ovat myös oman kodin ylläpito, vaimon ja tytön murheiden kuuntelu ja riistaruokien kokkailu perhepiirissä. Tärkeitä ovat myös hyvät ystävät ja heidän kanssa harrastaminen, yhteydenpito ja yhteiset reissut sekä illanistujaiset.

Kenet haastat seuraavaksi esittäytymään käytävältäsi?

Hyvän ystäväni Jouni Similän (IT205).

Seuraava haasteen saanut raasu on toimistosihteeri Anja Haaraniemi (IT255). Näin hän meille kertoo:

”Olen Anja Haaraniemi. Syntyjäni olen avojalakanen oululainen mutta nyt olen asunut jo 13 vuotta Tyrnävällä. Perheeseeni kuuluu aviomiehen lisäksi kaksi tytärtä, 14- ja 13-vuotiaat.

Tollille ajauduin kahdeksan vuotta sitten työvoimatoimiston kautta “hanttihommiin” ja sillä tiellä olen vieläkin. Tällä hetkellä toimin matkalaskujen tarkastajana ja vastaan lisäksi lomista. En tiedä vielä mitä haluan isona tehdä, mutta toivottavasti olen suhteellisen terve eläkeläinen.

Tärkeintä elämässä on perhe ja terveys. Harrastuksena on matkustus. Olemme useampana vuonna käyneet perheen kanssa Euroopassa autolomalla, n.3 viikon reissuja. Ensi kesänäkin olemme menossa Ranskaan kahdeksi viikoksi. Tähän liittyen olen myös opiskellut talven ajan ranskaa mutta toivottamalta kieleltä se tuntuu... Muutaman kerran vuodessa pyrimme myös käymään mieheni kanssa kaupunkilomalla jossain päin Eurooppaa kahdestaan, viimeksi kävimme Wienissä.

Seuraavaksi haastan Juhani Warstan. (IT 234)”

Sitten syyniin joutui Harri Hämeenkorpi (IT242), tuttu vieras monella luennolla.

Kuka olet, mistä tulet:

Harri Hämeenkorpi, 29. Olen asunut Oulun seudulla 2-vuotiaasta lähtien.

Mikä sinut toi TOL:lle? Mitä teet nyt?

Kuulin 2002 keväällä, että TOL:lle haettiin henkilöä toteuttamaan videoneuvotteluja. Hain paikkaa ja aloitin työt elokuussa 2002. Tehtäväni on järjestää tarvittava tekniikka ja työvaiheet, jotta TOL:n maisteriohjelmissa ja Kajaanin toimipisteessä opiskelevat opiskelijat saavat opetusta ajasta tai paikasta riippumatta.

Mikä sinusta tulee isona?

Koen jo nyt eläväni mielenkiintoista työelämän aikaa, mutta opiskelen taloustieteellisessä pääaineena kansantaloustiedettä, joten uskoisin toimivani tulevaisuudessa lähemmin talouteen liittyvien ongelmien parissa.

Millainen olisi TOL 20 vuoden päästä, jos Sinä saisit päättää?

Toivoisin TOL:n olevan 20 vuoden päästä korkeasti arvostettu opetusta ja alan tutkimusta tuottanut sekä tuottava laitos; paikka josta monet alaa rakentaneet innovaatiot ja liikeideat ovat kummunneet maailmalle TOL:lta työelämään siirtyneiden opiskelijoiden myötä. Toivoisin, että Maailmalla annetun opetuksen ja tutkimuksen yhteydessä viitataan kasvavassa määrin TOL:lla tuotettuihin laadukkaisiin julkaisuihin.

Näkemykseni (ei vakaumukseni) on, että kansainvälistyneen kilpailun myötä tulevaisuudessa korostuu yhä enemmän se, että kaikki mitä opetuksena tai tutkimuksena tuotetaan on muututtava rahaksi joko valittömästi tai epäsuorasti kansantaloudessa tapahtuvina elinkeinoelämää ruokkivina lisäarvoina. Korkean osamisen ja luovan ajattelun tuloksena voidaan tuottaa uusia tuoteideoita tai muuten toimia tehokkaammin, mikä antaa turvallisuutta pärjätä alan pelissä. TOL toimii yhtenä laitoksena suomalaisen tietojenkäsittelytieteen osaamisen tuottajana.

Uskoisin, että luovuus ja yrittäjyys voisivat olla seuraavan 20 vuoden teemoja. Luovuudella tarkoitan sitä, että opittua tietoa tulee osata yhdistää ja näin kehittää uusia mahdollisuuksia ja jopa uutta tietoa. Yrittäjyydellä tarkoitan sekä tietoa siitä kuinka käynistetään liikeyritys että oikeita asenteita työelämässä sisäisenyrittäjyyden suhteen.

Luovuudella tarkoitan sitä, että opittua tietoa tulee osata yhdistää ja näin kehittää uusia mahdollisuuksia ja jopa uutta tietoa. Yrittäjyydellä tarkoitan sekä tietoa siitä kuinka käynistetään liikeyritys että oikeita asenteita työelämässä sisäisenyrittäjyyden suhteen.

Mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässäsi?

Harrastukset; kuntosali ja uiminen sekä musiikin-, äänen- ja (liikkuvien) kuvien tuottaminen kotistudiossa.

Tärkeää ovat häiriöttömät hetket jolloin voi pohtia itseä kiinnostavia aiheita, hyvä ja terveellinen ruoka, tasa-arvoinen kaikkien ihmisten kunnioittaminen oman itsensä arvoisena (ylpeys on hävettävä heikkous).

Kenet haastat seuraavaksi?

Seamus Hickeyn (IT309)

Tällä kertaa kuumaa perunaa pitää viimeisenä sylissään Martti Luodonpää. Selvinneekö viimeinkin, onko Löffe hyeena vai ei?

Kuka olet?

Olen Martti Luodonpää (IT331). Minulla on ihan aito maalaistausta ja lukion matemaattisten aineiden opettajan koulutus.

Mistä tulet?

Tulen sieltä mistä muutkin ihmiset. Ouluun tulin Alatorniolta, mutta olen ollut sitten pätkittäin monella muullakin paikkakunnalla opetushommissa.

Miksi olet TOL:lla/mikä sinut toi TOL:lle?

Innostuin ottamaan tietojenkäsittelyopin sivuaineeksi. Siihen aikaan oli tarvetta antaa tietojenkäsittelyopin opetusta maakunnissakin, joten pääsin TOL:lle ja avoimeen yliopistoon opetushommiin. Kun kunnianhimoa urakehitykselle on niin olemattoman vähän, olen täällä edelleenkin toistaiseksi.

Mitä teet nyt?

Pidän parin kurssin (Logiikka ja Johdatus tietorakenteisiin) luentoja ja harjoituksia. Lisäksi olen opintoneuvojana lähinnä sivuaineissa sekä TOL:n että muille opiskelijoille. Tenttien tarkastuksiakin riittää.

Mitä olet ajatellut tehdä isona?

En aio tulla isommaksi! Mieluummin yritän hoikentua.

Millainen olisi TOL 20 vuoden päästä, jos Sinä saisit päättää?

No, ainakin TOL:lla olisi oma ruokala, jossa olisi saatavilla hyvin monenlaisiin ruokavalioihin kuuluvia aterioita.

Mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässäsi?

Shakki on harrastus, jossa olen monella tavalla mukana. Se on vienyt julmetusti aikaa. Pitäisi varmaan "järkevöityä" pikku hiljaa. Psyykkinen ja ruumiillinen terveys ovat myös tärkeitä asioita.

Kenet haastat seuraavaksi esittäytymään käytävältäsi?

Haastan Ari Vesasen (IT333).

Aiemmissa Blankeissa palloa on heitelty seuraaville henkilöille: Kaisu Juntunen (IT251), Eeva Leinonen (IT305), Markku Oivo (IT205), Ilkka Tervonen (IT329), Pasi Karppinen (IT251), Samuli Saukkonen (IT201), Henrik Hedberg (IT360), Jari Karvonen (IT305), Heli Alatalo (IT254), Kari Kuutti (IT211), Ilkka Räsänen (IT357), Päivi Mäntyniemi (IT252), Juha Iisakka (IT361), Ari Vaulo (IT131), Päivi Saarenpää (IT255), Jonne Miettunen (IT345), Timo Jokela (IT210) ja Peter Antoniac (IT311).

KULISSIEN TAKAA

Blankki-tiimi sai tammikuun loppupuolella yllättävän yhteydenoton “Sirpalta” Wienistä. Lähettäjän henkilöllisyys aiheutti paljon arvailuja - suosituin teoria oli, että Blankin ex-päätoimittajalla olisi ollut näppinsä mukana pelissä. “Sirpa” kyseli nimittäin viestissään mm. uuden vuoden kuulumisia ja viestin saajan tilannetta naisrintamalla.

Yksi jos toinenkin Blankki-tiimiläinen mietti pitäisikö “Sirpalle” mahdollisesti vastata, ja kertoa tilanteesta riippuen että “sori mutta olen kyllä ihan hetero”, “kyllä, minulla on kokonainen haaremi täällä” tai “ei, en ole edelleenkään löytänyt tyttöystävää”. Lopulta paljastui että yhteydenoton takana oli erään Blankki-tiimiläisen täti, joka oli kovasti nolostunut kuullessaan että viesti tavoitti hieman enemmän porukkaa kuin oli alun perin tarkoitus. Owned.

(Tarinan opetus: jos haluat tavoittaa jonkun yksittäisen Blankki-tiimiläisen, älä käytä koko tiimin postituslistaa)

9le

Blankon kiltahuoneen wanha kone on päivitetty. Eräs nimeltämainitsematon ex-pj painotti hanslankarille että pornot on säilytettävä! Koneelta löytyi mm. Ritari Ässää ja MacGyveria. Onkohan ex-pj:n seksuaalisessa suuntautumisessa spekulointivaraa..

En liene ainoa Tietotalo 2:n kulunvalvontaan turhautunut. Ulkoovet lukittuvat kello neljältä, minkä jälkeen rakennukseen haluavat reippailevat joko T-ovelle tai välikköön. Kunto kasvaa, mutta usein sattuu tilanteita, jolloin esimerkiksi aikataulumuutosten vuoksi täytyisi päästä haluttuun paikkaan suorinta tietä mahdollisimman pian. Talon tietokoneluokissa laitteistoa on runsaasti käytettävissä, mutta ilmeisesti vain virastoaikana (klo 8-16). Ilmoitustauluilla tai tilojen ovissa ei ole mainintaa luokkien käyttöajoista, tai niiden toimintakäytännöistä.

Tämä muistuttaa toiminta- ja seikkailupeleistä tuttua tilannetta, jossa aikakriittistä tehtävää ratkova sankari lampsii läpi pitkien käytäväkompleksien etsien epätoivoisesti avoinna olevaa ovea – mikäli hän ei ole tajunnut hankkia laitoksen IT-palvelujen kautta 10 € panttimaksua vastaan harmaata siruavainta, ja siihen liittyvää tunnuslukua. Tämä käytäntö on saatettu selittää Tietotalo 2:n valmistumisen jälkeen aloittaneille fukseille pienryhmäohjauksessa, tai arkistojen hämäriin hautautuneessa tiedotteessa, mutta esimerkiksi tämänhetkisissä TOL:n www-sivujen oppaissa asiasta ei näy mainintaa.

Vaihtoehtona on toki jäädä kyttäämään ovenpieleen siinä toivossa, että joku sattuu poistumaan juuri tämän uloskäynnin kautta. Onneksi sentään sorkkaraudan kanssa ilmastointikanavissa ryömimiseen ei ole täytynyt turvautua.

PRO EVOLUTION SOCCER 5

Teksti ja kuvat: Mika & Juhani

Vaikka Konamin ainut pelisuunnitteluhasardi eli japaninpoikien tanssimattohyppypelleily on vallannut kiltahuoneen Xboxin käyttöä, löytyy laitteelle onneksi vielä todellista hyötykäyttöäkin. Lähes päivittäin nuoret miehet mittelevät taitojaan kuningas jalkapallon parissa. Homma hoituu sivistyneesti, vailla ylimääräisiä rasituksia Pro Evolution Soccerin parissa. Tässä jutussa luodaan katsaus pintaa syvemmälle raportoimalla kiltahuoneella järjestetystä turnauksesta, johon on kelpuutettu vain kovimmat ja taitavimmat virtuaalifutaajat. Tosin joukkoon on myös eksynyt Jussi, joka pitää itseään alemman sarjatason potkupalloilijana.

Pelimuotona on cup-systeemi ja homman nimi tappiolla laulukuoroon. Jussi vaatii ensimmäiseen peliin huonoimman ränkingtasoituksen omaavan pelaajan, koska haluaa lämmitellä. Täten Miikka pääsee turnauksen juryn päätöksellä pelaamaan Jussia vastaan, muut parit arvotaan.

Ensimmäiset vaikeudet tapahtuvat pelaajien ja joukkueiden valinnoissa, kun Jussi ilmoittaa, ettei tiedä yhtään hyvää seurajoukkuetta. Muiden avustuksella Jussillekkin kuitenkin löytyy kilpailukykyinen joukkue. Arvonnan jälkeen asetelma on seuraava. Jussi/Juventus vs. Miikka/AC Milan, Ari/Liverpool vs. Juhani/Inter Milan ja suoraan jatkoon pääsevät Esa/Chelsea ja Mika/Manchester United.

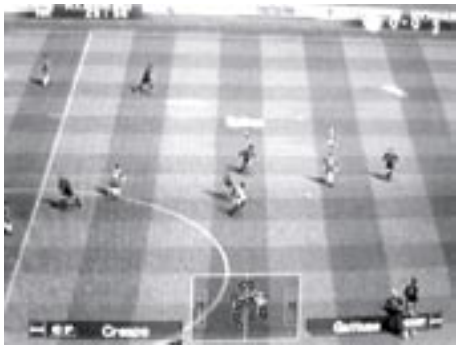

Ensimmäinen kierros. Pelin aloittaminen menee heti ihan häneksi ja Miikka avautuu PASKASTA käyttöliittymästä. Jussi vihjaili ennen peliä höyhensarjan peleistä. Pelin alussa erikoistilanteet ovatkin suuressa osassa. Miikan kiroaa huonoja syöttöjään, mutta pääsee muutamaan otteeseen heti alussa yllättämään Jussin keskuspuolustuksen, tosin ilman tulosta.

J: ”miikka pistää pahoja keskityksiä!”
M: ”vois vähän harjotella selostusta tuo.”
J: ”ei tässä oo mitään taktiikkaa.”
J: ”vittu paskoja vetoja”
J: ”ko ei pääse vetämään, ku täällä on niin vitusti näitä miikan miehiä!”
J: ”Mitä vittua miikka vaihtelee täälä äijjiä, jätkä on vitun Pr00”
M: ”miten tää toimii? Del piero on ihan hyvä, mitä mun pittää tehä?”

Ensimmäinen puoliaika päättyy maalittomaan 0-0 tasapeliin.

J: ”en minä ole mikään ennakkosuosikki!”
M: ”viiittuuuuu!”
J: ”nolla-nolla, rankkukisa! Ei tää ratkea!”
J: ”Mikä se tuomonen veto on?!! Vaihtoon tuomonen!!”

Miikalla oli tuhannen taalan paikka toisen erän lopulla, mutta ei kestäny pää.

J: ”Kaikki pallot se pysäyttää!”

Jussi tekee maalin toisen erän lopulla, tuomarin antamalla lisäajalla. Miikka syötti suoraan omalle keskialueelle Jussille, josta Jussi laukoi pallon maaliin. Traaginen moka.

J: ”Meikä ylitti ittensä, nyt oon jatkopeleissä!”

Toinen peli. Ari vs. Juhani eli Liverpool vs. Inter Milan. Pelin alku menee säätämiseksi, kun pojat alkavat hieromaan kokoonpanoja ja taktiikoita. Kaikesta näkee, että Pelimiehet ovat astuneet areenalle.

Ari aloittaa pelin todella tuhannen taalan paikalla, mutta puskee yli. Ari jatkaa painostustaan, mutta vedot viuhuvat ohi ja yli. Paikkoja on mutta maaleja ei tule.

Ari pistää Juhanin miehiä välillä nippuun parikin kerrallaan, selviten kuitenkin vain keltaisella kortilla. Liverpool jatkaa sikailulinjaansa koko ensimmäisen puoliajan ajan ja tulos on 0-0.

Toinen puoliaika alkaa samoissa merkeissä ja Ari sikailee heti keltaisen kortin alkuun. Juhani saakin vapaapotkun jälkeen aikaiseksi kovan myllyn, mutta taas vaihteeksi yli.

J: ”No juoksee juoksee!”
A: ”Puuh yks kärkimies, se on takujen vaihto”

Pelin edetessä Ari ottaa jälleen komennon kenttätapahtumissa, mutta maaleja ei tunnu syntyvän sitten millään. Peli päättyykin varsinaisen peliajan jälkeen 0-0 ja edessä jatkoaika.

Yleisö kohahtaa ensimmäisen jatkoajan lopulla kun Ari tykittää tolppaan, lähellä ei kuitenkaan lasketa. Lähemmäs ei sitten päästäkään ja edessä on rankkarikisa.

Ari aloittaa pörsällä. Juhanikin nakkaa ylämummoon. Ari pistää samaan rakoon ja Juhani vastaa. Sitten Ari vetääkin maisemaan, mutta paikkaa torjumalla seuraavan ja taas tasoissa. Molemmat pistävät 4. vedot sisään. Ari tekee, paineet Juhanille…. JA OHI! Ari jatkoon.

Toinen kierros alkaa suoraan jatkoon menneen Esan ja amatööriksi itseään nimittävän Jussin kohtaamisella.

Ensimmäinen erä pyörii uhkaavasti Jussin päädyssä.

E:”Tule Homo vastaan!”
J:”Tuo Esahan on aivan pr00”
J:”Miksi vitussa se ei antanu tuosta punasta korttia?”

Ensimmäinen puoliaika 0-0

J:”Poltetun maan taktiikka toimii!”
J:”Esa hakee hulluna syitä miksi peli ei kulje!”

Nyt Jussi tee tästä maali.

J:”VOI VITTU!,meikä kusi sen vaparin täysin!”

Esa siirtyy 1-0 -johtoon Hernan Crespon tekemällä maalilla.

J: ”Paitsiolta näytti! Sensaation ainekset!”
E: ”Ai että oli hieno! Ai että!”
E: ”voi vittu tolppaan saatana!”
J: (kädet korvilla) ”Siinä oli paikka.”
J: ”ei voinu mittään, kyllä Esa oli.”

Esa finaaliin! Seuraavaksi Ari vs. Mika

M: ”oi mullahan on liekeissä kaikki!”
A: ”mulla oli väsyneitä miehiä.”

Peli lähtee heti alusta pyöriin Liverpoolin päätyyn.

M: "voi sika!"
A: "ihan älytön tuo."
M: "ei vittu Ari tukkii nuo laidat"

Kova maalinedustilanne Liverpoolin päässä..

M: "V ohoiiiiiiiii!"
A: "VETOA!!"

Maali, Liverpooli johtaa 1-0. Maali syntyi aivan rangaistualueen viereltä lähteneestä vaparista, josta Ari syötti keskelle ja muutaman flipperin jälkeen Liverpoolin jamppa monotti pallon verkon oikeaan alakulmaan.

Toisessa erässä Mikan pientä painostusta edelleen.

A: ”Roikkuu Roikkuu!!”
Mikalla yleistä muminaa: ”vittuun..öö perkl……”
M:”mihin vittuun ne syöttää?!”

Vapari tilanne toisen erän puolessa välissä Mikalla mutta pallo meni niukasti maalin yli. Ari purkaa!

A: ”Eiku syötin!”
A: ”ee helevetti.”
A: no se ryydi ei tarvi ku sen yhen!”

Mika tasoittaa 1-1.

A; eee!!
M: joo ryydi ei tarvi ku sen yhen.

Jälleen on edessä jatkoaika.

M:”Mitä vittua meikästäkö se meni yli?”
A:”Juoksee juoksee! Aijj”

Toisen jatkoajan jälkeen, pilkuilla ratkaistaan taas! Arilta eka veto ohi. Mikalta toinen veto tolppaan. Tilanne jatkuu tasaisena. Ari kuitenkin torjuu viimeisen vedon ja selvittää tiensä finaaliin

Finaali (Esa vs. Ari, Chelsea vs. Liverpool) alkaa tunnustellen ja varovaisella pelillä. Esa siirtyy johtoon erän puolivälissä kun Ari tekee kardinaalimunauksen puolustusksessa ja syöttää Esalle tyhjän maalin paikan. Vastaus tule kuitenkin nopeasti, kun Ari tykittää kaukolaukauksella tilanteeksi 1-1 .

Toiseen erään lähdetään tästä ja cup-voitto on vielä molempien käsillä.

E: ”Meikä tekee maalin”

Ja Esa tekee kulmasta maalin, 2-1.

A: ”Jätkä on hirvee PRROOO”

Ari lähellä tasoitusta, mutta molari venyy torjuntaan. Ari ei pysty enää tasoitukseen ja Esa kuittaa cup-voiton.

A: ”Ohjaimen piikkiin ohjaimen piikkiin, euroopan paskin ohjain”

E: ”Semmonen aika mahtava kuningas jalkapallon voittajan fiilis.”

Kops!

Haa! Blasterit!

"V#!"#n mäihäri!"

Virukset silmille!

Missä hemmetissä se dokki on?

Juhani Lehtonen

Kops on perinteinen kaksiulotteinen luolalentelypeli, jossa tarkoituksena on tuhota vastustajien alukset. Kopsin on kehittänyt vuonna 1996 Jetro Lauha. Ensimmäinen kosketukseni Kopsiin oli shareware DOS-versio ja huudahdus: "Auts mutta paljon parempi!" Tällä hetkellä Kops on saatavilla freewarena, ja se sisältää kaikki rekisteröidyn Kopsin ominaisuudet. Kopsin lähdekoodit ovat saatavilla pelin kotisivuilla, joten asiasta kiinnostuneet ohjelmointinikkarit pääsevät toteuttamaan omia fantasioitaan (*kröhöm* verkkopeliä kaivataan!). Pelistä on saatavilla myös Linux-versio.

Kops on luolalentelypelien eliittiä, sillä siinä yhdistyvät yksinkertaisesti hyvä grafiikka, peliin sopivat äänet sekä loistava pelattavuus isolla P:llä. Pelin alkuperäisillä kentillä pääsee hyvin alkuun, mutta omatekoiset kentät lisänä kruunaavat pelin. Pelistrategiat vaihtuvat kentistä ja vastustajan tasosta riippuen. Kolmella pelaajalla peliä mahtuu juuri ja juuri pelaamaan samalla näppiksellä, nelinpelissä yleensä PC-spiikkeri ilmoittaa olemassaolostaan ja kaveri karjaisee vieressä kun alus ei tottele ohjausta. (1000 euron vinkki: 2 USB-näppistä -toim.huom.) Kops on parasta pienissä kaveriporukan turnauksissa, eli pelataan 2-3 pelaajalla kerrallaan esimerkiksi 10 kenttää ja eniten kenttiä voittanut pelaaja pääsee jatkoon. Pelin tunnelmaa voidaan myös kohentaa muutamilla virkistävillä janojuomilla.

Peli sinänsä on hyvin nopeatempoista räiskintää. Peli alkaa siitä, että pelaajat syntyvät ilmaan ja lähtevät siitä lentelemään ja keräilemään ilmassa leijuvia asepakkauksia. Tämän jälkeen sännätään lähimmälle dokkauspaikalle ja laitetaan jokin juuri kerätyistä aseista "päälle". Sitten etsitään kaverin alus ja annetaan aseiden laulaa korutonta tarinaa. Voitetun kamppailun jälkeen palataan johonkin dokkauspaikalle, jonka jälkeen vaihtuu kenttä. Lopuksi näytetään pieni voittotilasto, josta näkee kuka pelaajista voitti koko pelin. Pelissä ei voiteta tappojen määrällä vaan yksinkertaisesti sillä, että kuka selviää viimeisenä hengissä dokkipaikalle. Kops on ehdottomasti kokeilun arvoinen peli, johon saa helposti kulutettua kaveriporukalla useita tunteja.

Kops

Kotisivu

http://jet.ro/kops/index.html

Laitesuositus

Pentium 2 (tai uudempi),
yli 32 megaa muistia

Lisäleveleitä

bugi.oulu.fi/~rockyz/kops/kopslevels.zip

Lähdekoodi

http://sourceforge.net/projects/kops/

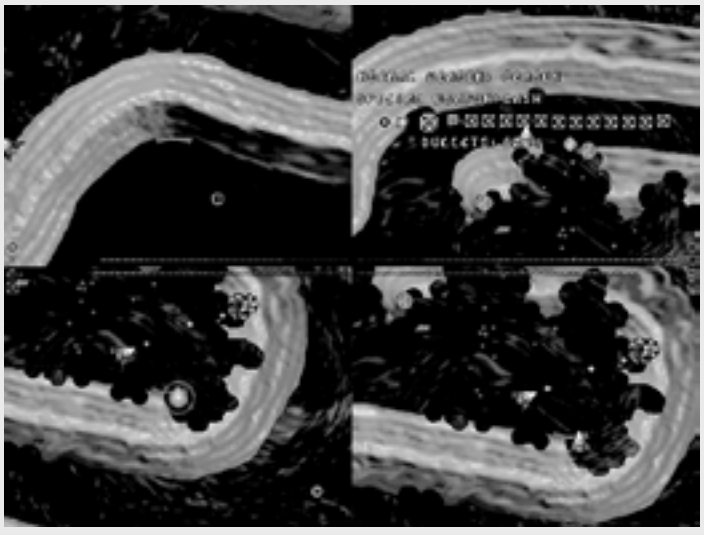

World of Warcraft (a.k.a. Wow[i]) on Blizzard Entertainmentin kehittämä MMORPG (Massive Multiplayer Online Role Playing game), joka on saavuttanut valtaisan suosion pelaajien keskuudessa. Pelissä pelaaja ohjastaa luomaansa fiktiivistä pelihahmoa, jolla seikkaillaan World of Warcraftin maailmassa. MMORPG:ille tyypillisesti pelissä ei ole varsinaista päämäärää, vaan ideana on lähinnä oman hahmon kehittäminen, erilaisten tehtävien suorittamisen Lisäksi peliin liittyy olennaisena osana myös pelaajien sosiaalisuus virtuaalimaailman välityksellä, oli kyseessä sitten perinteisen roolipelaamisen virtuaalinen vastine, ryhmätehtävien suoritus tai kiltatoiminta. Wow on saanut osakseen huomattavat määrät negatiivista julkisuutta, sillä wow on hyvin addiktoiva peli. Seuraavaksi haastattelu wowin uhriksi joutuneelta raukalta.

Mistä kaikki alkoi?
Olin lukiossa komea atleetti ja elin avosuhteessa kolmen alusvaatemallin kanssa, elämä edessä, tukka takana ja pullat hyvin uunissa. Harrastin extremeurheilua, korttitemppuja ja hunajan nuolemista naisvartaloilta, kunnes...

Eräänä synkkänä ja myrskyisenä penkkariyönä kuulin hyvältä ystävältäni Pertiltä (nimi muutettu) jatkojen jatkoilla vielä yhdestä extremelajista, jota en ollut vielä kokeillut. Nimikin kuulosti mediaseksikkäältä, siinä oli kaksi W:tä ja O. Pertti kurottautui minua kohti, hänen kasvonsa kasvojani vasten, hänen huulensa korvallani (ei muuten ole homoläppä) hän kuiskasi: ”minulla olisi ilmaista peliaikaa”

Mitä sitten tapahtui?
No se alko silleen aika viattomasti, Pertin seurassa heitettiin pari questiä päivässä, aina pari tuntii vaan, silleen jokatoinen päivä vaan... Aina silloin ku avovaimot ei ollu kotona tai hunaja oli loppu. Minusta elämäni ei muuttunut juuri ollenkaan pieniä juttuja lukuun ottamatta: avovaimoni muuttivat pois ja kaksi heistä meni naimisiin keskenään ja muutti Ahvenanmaalle, Porscheni ruostui pihaan ja huomasin etten enää mahtunut leoparditangoihini, mutta nämä olivat sivuseikkoja, sillä questiä pukkasi ja levelit paukkuivat. Pian huomasin viettäväni enemmän ja enemmän aikaa koneen ääressä, siinä vaiheessa se ei kuitenkaan tuntunut missään.

Oisin voinut kuvitella, että se olisi loppunut siihen kun saavutin levelin 60, mutta ei, silloin päätin luoda 2 uutta hahmoa, jotta saisin tehokkaammin hyödynnettyä restiexpat.

Siitä tilanne vain paheni?
Oli myrskyinen syysilta ja olin instanssilla raidiporukassa, joka koostui pelkästään omista hahmoistani, kun suupielistäni valunut kuola aiheutti oikosulun näppäimistössäni ja totuus iski sormilleni kuin 5 volttia! Katsoin ympärilleni ja näin, että lattiat lainehtivat peliaikakortteja ja WOW-paketit olivat muodostaneet kolonian olohuoneeseeni. Minua ympäröi pelikoneiden armada, joista lähti reidenpaksuinen verkkokaapelinippu nurkassa lojuvaan serverinpahaseen, joka myöhemmin paljastui internetin runkopalvelimeksi. Tajusin käyttäneeni isältä perimäni kävynpoimintaimperiumin varat peliaikakortteihin, omaan runkoverkkooni ja sen satelliittivarmennukseen, naapurini olivat muuttaneet pois jatkuvan grindauksen aiheuttaman melusaasteen takia ja bonsaipuukokoelmani oli villiintynyt pieneksi viidakoksi. Sieluni temppelin loisto oli tiessään ja jäljellä oli vain surkastuneet raajat, karvaiset, ajettuneet kämmenet ja anhaat, ahavoituneiden kasvojen uumenista pistävästi tuijottavat silmät. Tilanteen valjettua elämäntilanteeni kestämättömyys musersi minut ja vajosin koomaan.

Kuulin jälkeenpäin, että minut pelastivat sähköyhtiön miehet, jotka tulivat selvittämään yhtäkkistä virrankulutuksen romahtamista – joka johtui koneideni siirtymisestä virransäästötilaan – ja löysivät minut tajuttomana asuntoni lattialta. Minua hakemaan hälytettiin lääkintähelikopteri, joka kuljetti minut kiireellä sairaalaan. Hengenlähtö oli ollut kiinni sekunneista, ja ihmehän se on, että tässä olen. Olin tehohoidossa viikkoja ja heräsin koomasta puolentoista kuukauden kuluttua.

Ja paranemisesi lähti tästä liikkeelle?

"Jep. Sairaalassa ollessani päätin, etten luovuta, vaikka siltä tuntuikin. Vaikka makasin letkuissa ja tilanteeni näytti toivottomalta, löysin itsestäni viimeisen palan sisua ja päätin taistella elämäni puolesta. Toivuttuani tarpeeksi, jotta minut voitiin siirtää, minut lennätettiin Bulgariaan Cheznik-instituuttiin, jossa menikin seuraavat viisi vuotta wowinhimoa vastaan kamppaillessa. Mutta lopulta himot alkoivat pikkuhiljaa hellittää. Sain suojatyöpaikan ja lopulta olin valmis palaamaan kotiin ja aloittamaan elämäni rakentelun vanhoille raunioille."

Millainen on elämäsi nykyisellään?

"Vaikka alku tapahtuikin käytännössä tyhjän päältä, niin nykyisellään olen ihan kohtuullisen tyytyväinen elämääni. Vanhaan elämääni minulla ei ole paluuta, hunajallekin olen nykyään allerginen, mutta enpä vanhoja aikoja enää niin kaipailekaan. Minulla on kukkakauppa, joka elättää minut ja kiva tyttöystävä. Viime kuussa aloitin jopa uuden harrastuksen ja nykyään käyn kansanopiston korinpunontakursseilla kahdesti viikossa."

Olet siis onnistunut jättämään menneisyyden taaksesi?

"Enköhän. Tietenkin jokainen päivä on taistelua himoa vastaan, mutta terapeuttini mielestä se on luonnollista eikä siitä kuulemma tarvitse huolehtia, kunhan sen pystyy pitämään aisoissa. Tietenkin koko homma jätti jälkensä: tuskin pystyn enää koskaan käyttämään hiirtä, ja vasen kivekseni, joka jouduttiin amputoimaan sairaalassa tuskin tekee comebackia. Mutta uskon silti huomiseen."

World of Warcraft -addiktion rehabilitointiprosessi Cheznik-metodin avulla

Prosessi sisältää kolme erillistä vaihetta: vieroitus, terapia ja kuntoutus. Vieroituksessa potilas saatetaan pahimpien vieroitusoireiden yli valvotuissa olosuhteissa sähköshokkiterapian, voimakkaiden opiaattien ja lobotomian avulla. Apuna prosessissa toimivat myös tehtävään erityisesti koulutetut siperialaiset WoW-koirat, joiden avulla potilaan psyykeeseen ehdollistetaan voimakkaita pelkotiloja liitettynä WoWiin. Kokemusten perusteella tämä prosessin on riskialttein osa, mutta professori Cheznikin mukaan riskiin on pakottava tarve, koska taudinkuvan dramaattisuus on niin syväänuurtunut sekä potilaan fyysiseen että psyykkiseen olemukseen.

Pysyviä muutoksia ihmisen persoonallisuudessa pyritään välttämään, mutta valitettavan usein hoito jättää jälkensä. Tietenkin voidaan kysyä, onko vaurio loppujen lopuksi muovautunut addiktion vai hoitoprosessin aikana, mutta tällainen arvailu on pohjimmiltaan turhaa: kuten Prof. Cheznik asian kiteyttää: "WoW lähtee lapsesta hakkaamalla."

Kun vieroitusvaihe on onnistuneesti käyty läpi, potilas siirretään vähitellen terapiavaiheeseen. Siirtymä pyritään hoitamaan mahdollisimman portaattomasti, koska potilaan silmin pienikin muutos voi olla dramaattinen, jolloin asiantilalla saattaa olla kohtalokkaat seuraukset. Kun potilas on vähitellen siirretty pois vieroitusvaiheesta, voidaan terapiavaihde saattaa varoen täyteen vauhtiin.

Potilaan syviä traumoja ja psykkeen vammoja pyritään hoitamaan mm. aromaterapialla, akupunktiolla ja avantgarde-musiikilla. Aromaterapiassa käytetään professori Cheznikin henkilökohtaisesti kehittämää mikstuuraa, jonka pääainesosina toimivat myski, jauhettu kampela sekä geneettisesti muunneltu siitakesieni. Kyseistä kombinaatiota on pidetty vallankumouksellisena aromaterapistien keskuudessa, ja sen tehoa tutkitaan myös muiden sairauksien hoidossa. Sveitsiläinen tutkijaryhmä on saavuttanut erittäin lupaavia, alustavia tuloksia impotenssin ja vesipään hoidossa käytettäessä Cheznikin luomusta rinnakkain vulkanoidun kumin kanssa.

Professorin hypoteesi on kuitenkin se, että seos toimii parhaiten juuri WoW-rehabilitointiprosessin osana, koska kyseessä on erityisesti kyseistä tarkoitusta varten täsmäkehitetty komponentti. Lisäksi aineen vuosituotanto pyritään mahdollisimman tarkoin priorisoimaan wowiatrien käyttöön ja tuotannon laajentaminen on hankalaa, koska mikstuuran vitaalisen osan - professorin myskin - saatavuus on erittäin rajattu.

Kun tervehtymiskehitys on saavuttanut riittävän vakaan kasvusuunnan, siirretään potilas rehabilitointiprosessin viimeiseen vaiheeseen, kuntoutukseen. Kuntoutus koostuu potilaan fyysisen ja psyykkisen toimintakyvyn palauttamisesta, elämän perustaitojen uudelleenopettelemisesta sekä valvotusta integraatiosta takaisin yhteiskuntaan. Fyysistä kuntoutusta varten professori suoritti pitkällisiä ja tarkkoja tutkimuksia WoW-addiktien anatomian parissa käyttäen apunaan herkkiä sormiaan, joiden osuutta ei voida vähätellä arvioitaessa syitä professorin maineeseen proktologian ihmelapsena.

Analysoimansa materiaalin perusteella Cheznik kehitti terapiansa fyysisen osuuden perusperiaatteet: havaintomateriaali osoitti, että WoW-addiktin fysiologia oli pääosin surkastunut kaikkialta muualta paitsi ranteiden ja sormien osalta, joten professori päätyi hahmottelemaan kuntoutusohjelman jonka perusperiaatteena on lihaksiston ja tukirangan toimintakyvyn palauttaminen säteittäisesti ranteista lähtien. Menetelmän heikkoutena on myöhäinen liikuntakyvyn palautuminen, mutta hyötynä saavutettava menetelmän pieniriskisyys ja potilaan vähäisemmät tunteet kuntoutusprosessin mahdottomuudesta ja ylitsepääsemättömästä haastavuudesta puolustavat menetelmän filosofiaa.

Kehitystä tuetaan myös lääketerapialla, jonka tärkeimpinä vaikuttavina aineina toimivat nandrolonidekanoaatti, sildenafiili sekä traneksaamihappo. Fyysisten vahinkojen lisäksi myös psyykkisten vaurioiden parantamista jatketaan, tässä apuna toimivat Cheznikin muunneltu psykoanalyysi, audiovisuaalisesti terästetyt seksologin vastaanotot sekä mikroaalloilla tapahtuva hermopäätteiden stimulointi. Tervehtymisen jatkuessa kuvaan saatetaan lisäksi elämän perustaitojen uudelleenopettelu tehtävään erityisesti koulutettujen makakien johtamana, sekä hiljainen integraatio takaisin yhteiskuntaan. Tässä tukevat Cheznik-instituutin lukemattomat pikkuaskareet, jotka toimivat erinomaisena harjoituksena kuntoutuksen loppusuoralla oleville potilaille tarjoten samalla myös kuvainnollisen itsenäistymisprosessin pois laitoksen hellästä huomasta.

Rehabilitaatioprosessi kulminoituu terapiasyklin seremoniallliseen lopetukseen, jossa potilas kokee syntymänsä uudelleen professorin suunnitteleman kohtusimulaattorin avulla, joka sananmukaisesti putkauttaa tervehtymisprosessin läpikäyneen, uuden ihmisen takaisin todellisen yhteiskunnan pariin.

Teksti: Piudi & Mutjake
Kuva: Kuolukka

B-KELA: ROBOTIT VASTAAN VIIKINGIT

...julistaa kansi. Valitettavasti moista herkkua ei ole luvassa, vaan kyseessä ovat eri elokuvat, ja roskaleffojen ystävä jää edelleen paitsi ultimaattista elokuvaelämystä. **Mondo Macabro** on julkaissut ihmeteltäväksemme kaksi 70-luvun alun turkkilaista viihdepläjäystä: *The Deathless Devil* ja *Tarkan versus The Vikings*.

Turkki oli jäänyt sokeaan pisteeseen elokuvaharrastuksessani joten tämä julkaisu pääsi yllättämään pahasti. Yleistietouteni on sittemmin asian tiimoilta kohonnut ja nyt tiedän tuon uljaan maan lähihistorian lähes tulvivan robotteja, supersankareita, minihameita, barbaareja ja kaikkea muuta mistä hyvät huonot elokuvat on tehty.

Ensimmäisessä elokuvassa **Tohtori Saatana** tavoittelee vasta kehitettyä kauko-ohjauslaitetta jotta voisi yhdistää sen tappajarobottiinsa ja vallata maailman robottiarmeijalla. Kaukosäätimen toiminta jää hämäräksi: vastaanotin on ilmeisesti lamppu, joka mahdollistaa minkä tahansa laitteen ohjailemisen oskilloskooppia vääntelemällä.

Onneksi Saatanaa nousee vastustamaan **supersankari Kuparipää**, jolla ei tosin ole minkäänlaisia supervoimia. Mutta täytyyhän puvustamon roskiksesta ongitulle kimallehuiville jotain käyttää keksiä, joten se isketään ne sopivan komistuksen päähän ja tehdään elokuva.

Elokuva etenee pääosin arvattavan tylsällä kaavalla: Saatana kaappaa professorin, sankari pelastaa professorin. Saatana kaappaa sankarin tyttöystävän ja sankarimme pelastaa tyttöystävänsä, mutta käyttää ensin tilaisuutta hyväkseen ja vokottelee professorin sihteerin. Lopuksi on tietenkin suurempi nujakka ja Saatana kokee katharttisen lopun oman pahvilaatikkorobottinsa syleilyssä.

Mukana on luonnollisesti ärsyttävä koominen sivuhahmo, jonka mukana oloa ei edes yritetä perustella. Koomisuuskin jää perin laimeaksi. Toivokaamme hahmon olevan hauskempi alkuperäiskielellä, muuten myötähäpeä on kestämätön.

Hieman tylsähkön *Deathless Devilin* jälkeen paketin toinen elokuva, *Tarkan versus The Vikings*, tarjoaa huomattavasti mielenkiintoisem man puolitoistatuntisen. **Tarkan** on turkkihunnibarbaari jonka suojelukseen on uskottu hunnien prinsessa. Pian sankarin "armeijan veroiset" voimat pistetäänkin koetukselle, kun linnoitukseen hyökkää viikinkilauma prinsessaa tavoitellen.

Turkkilaisten käsitys pohjolan hirmuista on vähintäänkin mielenkiintoinen: viikinkilaiva on kirkkaankelta/puna/vihreä ja kilvet on koristeltu iloisenvärisillä karvapallukoilla, joiden tähden Turkin pellehermanni-populaatio varmaankin metsästettiin sukupuuttoon. Viikinkinaiset luonnollisesti pukeutuvat vaaleanpunaisiin turkisminihameisiin. Hunnit lienevät värikkäästä hyökkäysestä yhtä yllättyneitä kuin katsojakin, sillä he jäävät alakynteen ja prinsessa katoaa viikinkien matkaan.

Tarkan ei voi moista niellä, sillä prinsessavarkauden lisäksi viikinkien johtaja teki rikoksista kauheimman; surmasi sankarimme uskollisen koiran. Prinsessan pelastaminen uhkaakin jäädä taka-alalle, täytyyhän karvakorvalle rakentaa ensin kunnon hauta sekä viettää useita päiviä haavoja parannellen ja kostoa uhoten. Onneksi edesmenneeltä haukulta jäi jälkeläinen, joka seuraa barbaariamme koston tiellä.

Nelijalkainen deus ex machina onkin käsikirjoittajan unelmakaveri toimien yleisavaimena lähes jokaiseen pinteeseen, johon Tarkan nenänsä työntää. Pinteitä luonnollisesti riittää; kuten Kiinan keisarin salamurhaajatytär ja viikinkien lemmikkimustekala, joka mallina on kohtalaisen hieno mutta valitettavasti sen animointi on jätetty aaltojen huoleksi.

Molemmissa elokuvissa on alkuperäiskielinen ääniraita ja tekstitys englanniksi. Kuvanlaatu on ajankohdan ja elokuvien tason huomioonottaen täysin tyydyttävä. Ekstroina läytyy pari sivua taustatietoa molemmista elokuvista sekä parikymmenminuuttinen dokumentti turkkilaisesta pop cinemasta.

Teksti: Antti Ahola

Suomen pojat Marsissa

Eräänä päivänä Tähtivaeltaja-kokoelmaani selatessani käsiini osui numero 2/2004, jossa on mielenkiintoinen artikkeli vanhasta suomalaisesta scifistä. Kohta olinkin jo tonkimassa kirjaston hyllyjä. Saaliiksi jäi valitettavasti vain kolme opusta, mutta niitä oli käsitelty Tähtivaeltajan jutussa vain nopeasti tai ei ollenkaan.

Planeetta Logos

Osmo Ilmarin vuonna 1959 julkaistussa Planeetta Logoksessa kapteeni Martti Jyry haaksirikkoutuu vieraalle planeetalle, jossa vallitsee omituinen yhteiskuntajärjestys. "Musta kansa" hallitsee planeettaa teknologisen ylivoiman turvin ja pitää alkukantaisemmin elelevää "keltaista kansaa" orjinaan. Mustat eivät kuitenkaan tiedä miten suhtautua valkoiseen mieheen ja yrittävät opettaa tämän tavoillensa.

Sitten ihmetelläänkin sivukaupalla mustien tapoja: yhteiskunta on täysin sosialistinen ja kaikkea hallitsee Logoksen viisaudeksi kutsuttu tietokone ajatuksenlukupantojen välityksellä. Keltaiseen kansaan suhtaudutaan kuin eläimiin. Näin ei tietenkään tee sankarimme, joka kirjan alussa tutustuu Ptai-tyttöseen, joka vakuuttuu siitä että suomalaisuroolla on yliluonnollisia kykyjä tämän humautettua paljain käsin pari "mustaa jumalaa" tajuttomaksi.

Kirjan parasta antia on sen täysin naiviilla asenteella kirjoitettu epäkorrektius: Ptain täysin sokea takertuminen uuteen jumalaansa tuo mieleen kolonialismin ajan Madame Butterfly-tyyliset teokset ja valkoisen miehen kaipuun idän kaunottarien syliin. Mustien hallitsema yltiösosialistinen valtio taas kuvaa tietenkin kirjoittamisajankohdan suurimpia pelkoja. Eräässä vaiheessa näyttää siltä että Jyry käännyttäisi keltaiset ristinuskoon, mutta ei sentään - sosialismin hän kuitenkin onnistuu kirjan lopussa korvaamaan monarkkialla.

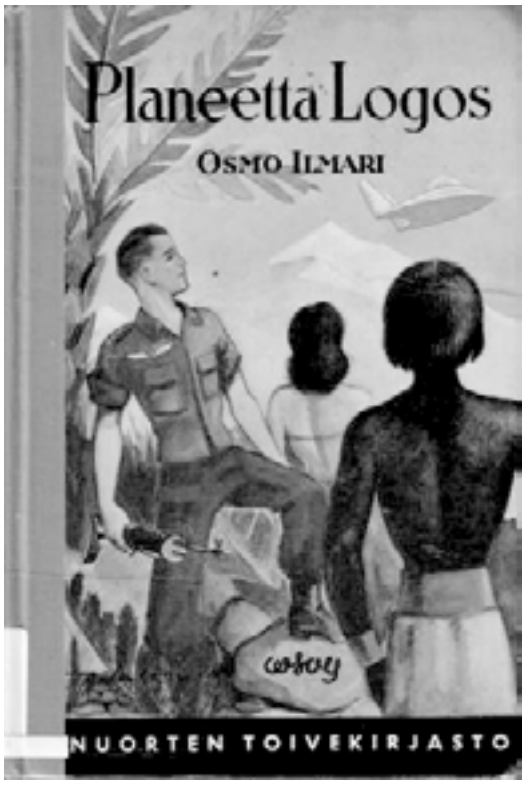

Osmolla on kova tarve saada mustat ja keltaiset pitämään suomipoikaa jumalan kaltaisena. Valitettavasti ideat ovat vähissä ja Jyryn "ihmeteot" tuskin hetkauttaisivat edes luolamiestä, saati aivokäyttöliittymillä varustettuja muukalaisia. Mutta ehkäpä liika tekniikka tekee tyhmäksi ja pian sekä mustat että keltaiset ovat vakuuttuneita Jyryn ihmevoimista. Tosiasissa hän on kuitenkin takuuvarmasti tavallinen suomalainen mies: kirjan alussa taskuun unohtunut käsikranaatti löytyy sieltä kuukausienkin jälkeen, joten farkkujenpesuväli on ihan normaalia nykytasoa.

Marsin Salaisuus

Seppo Harjulehdon 1974 kynäilemä Marsin Salaisuus vaikutti aluksi hieman liian tuoreelta. Voisiko kuukävelyn jälkeen kirjoitettu romaani tarjota viihdyttäviä näkökulmia avaruusmatkailuun? Kirja kertoo Marsiin matkaavasta toisesta tutkimusryhmästä. Ensimmäinen kun oli löytänyt jotain omituista ja tullut takaisin vähemmän selväjärkisenä.

Koko kirjan 140 sivua voisi summata lauseella "käydään Marsissa". Mitään suurempaa jännitettä teokseen ei ole saatu, vaan se kertoo tasaisten tylsien henkilöhahmojensa matkasta kuin se olisi pelkkä ulkomaanreissu. Kun Marsin kuusta löytyy vieras avaruusalus, kapteeni antaa miehistölle peräti 20 minuuttia aikaa tutkia sitä ennen matkan jatkamista. On kuin bussin ikkunasta olisi nähty mielenkiintoinen raunio josta näpsitään pari kuvaa ja palataan hotelliin.

Marsissa tavataan telepaattisesti kommunikoivia energiaolentoja jotka antavat tuliaisiksi esineitä joiden vaikutuksesta "...kaikki veistä, nuijaa ja jousipyssyä monimutkaisemmat aseet muuttuvat yhden tunnin kuluessa harmaaksi vesiliukoiseksi ja vaarattomaksi massaksi joka mainiosti samalla ravitsee peltojanne...". Mahtavat hävittäjälentäjät olla iloisia kun kone muuttuu kymmenen kilometrin korkeudessa paskaksi, puhumattakaan maatalon isännistä jotka saavat vastaisuudessa suojella karjaansa karhuilta kepakoilla.

"Maailmanhallitus oli pulassa: järjestystä täytyi nyt ryhtyä planeetta Telluksen neljäntuhannenkahdeksansadan miljoonan ihmisen kesken pitämään tukevin kepein tai puhumalla" - kenellä muulla tulee mieleen Avaruusseikkailu 2001:n alku?

Atomivene Aave

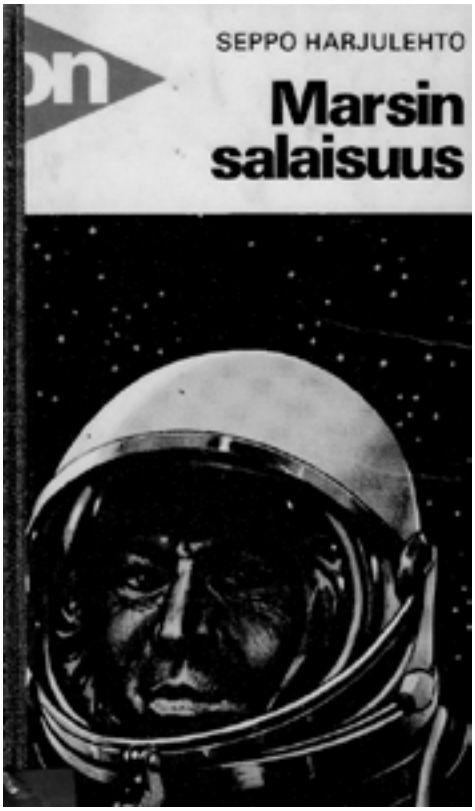

E. Spiderin kirjaa on vaikea lukea scifiksi. Kyllähän siinä lukiopojat kyhäävät atomivoimalla kulkevan "pikamoottorin" mutta suurin osa sivuista käytetään metsästyksen ja kalastuksen kuvailemiseen.

Tomerat nuorukaiset Heikki ja Jouko siis rakentavat ydikäyttöisen moottoriveneen atomifyysikkoerakon johdolla. Vene päätetään myydä amerikkalaisille, sillä: "Jos myymme sen muille, tehdään malmistamme varmasti pommeja, ja silloin sortuu unelmani rauhanomaisesta atomienergian käytöstä. Amerikalla lienee atomipommeja tarpeeksi". Valitettavasti "vieraan vallan" kätyri, konsuli Silber, uskottelee maailmalle poikien olevan vaarallisia terroristeja.

Spider kuitenkin selvittää väärinkäsitykset nopeasti jotta sivuja jäisi tärkeämmille asiolle: metsästykselle, kalastukselle ja ulkomaan tavaroita pursuavien kauppojen ihmettelylle. Amerikan hallituksen atomiveneelle antama salaperäinen tehtäväkin kuitataan vain kertomalla, että se "vei aikaa iltaan asti". Kirja on painettu 1946, joten aikalaislukioihin ratkaisu on saattanut vedotakin, kuten myös kirjan loppuosa, joka hajoaa lyhyisiin sivun, parin lukuihin joissa lähinnä juhlitaan poikia.

Vene muuten myydään Amerikalle "seitsennumeroisella summalla" ja Suomen hallituksenkin uskotaan olevan tyytyväinen koska se saa "huomattavia tuloja jo verojenkin muodossa". Lisäksi pojille tarjotaan jopa U.S.A:n kansalaisuutta josta he tietysti kieltäytyvät.

Jatkuvasti esille tuotuine urheilu-, tiede- ja metsästysharrastuksineen Joukosta ja Heikistä tulee väkisinkin mieleen Hitler-Jugendin posteripojat. Ja kukapa tietää millainen ensimmäinen käsikirjoitus on ollut; kirja julkaistiin juuri toisen maailmansodan loputtua joten ehkäpä alunperin atomivene piti myydä toiselle taholle...

Teksti: Antti Ahola

Eroksen lemmenpalsta <3

Useimmille lukijoillemme lienevät nuortenlehtien sivuilla nähdyt vinkki-palstat tuttuja. Me Blankissa tiedämme, että nörteilläkin on rakkaushuolia. Tähän saakka pikku-koodari on kuitenkin saattanut tuntea olevansa tyhjän päällä. Demistä ei oikein enää ole kehdannut neuvoja kysyä, ja koska irkissäkin real_namen täytyy olla kunnossa, ei kaverien ilkunnan pelossa uskalla aroista asioista sielläkään udella.

Mutta ei hätää: seuraavassa Blankissa nimittäin aloittaa uusi kysymys ja vastaus -tyyppinen palsta "Eroksen lemmenvinkit". Se on suunnattu juuri Teille, tietojenkäsittelytieteen opiskelijoille, jotka painiskelette rakkauselämän raastavien ongelmien kanssa. Palstalla voitte kysyä neuvoja arkisiin tai vaikka harvinaisempiinkin mieltänne askarruttaviin pulmiin hienovaraisen anonyymisti. Laita siis kysymyksesi osoitteeseen eroksen_lemmenvinkit@hotmail.com, tai kiikuta se Blankin postilokeroon kiltahuonelle 7.4. mennessä, niin rakkauden aisantuntija, Eros, auttaa.

SUDOKU

NOOB

5	7	6				8	9	
9	1							
				2	9		6	
	5		9	7		6	4	
	4			8			7	
	3	8		5	4		1	
	2			1	8			
							2	1
	6	3				4	8	7

TÄYDENNÄ RUUDUKKO NIIN, ETTÄ JOKAISELLE VAAKA- JA PYSTYRIVILLE SEKÄ JOKAISEEN 3X3 PIKKUNELIÖÖN TULEE NUMEROT 1-9, VAIN YKSI KUTAKIN NUMEROA.

1337

4	7							
					3			
			7		1		6	3
3				5		1	2	
1								4
	9	6		3				8
9	8		3		2			
			9					
							7	2

PELIT LAATI HEIDI WIKMAN

Blankki tutkii

Testaajana: Mare (RealMare) Todistajana: Juhani (Rockyz)

Tutkimusongelma: Litran KARHU-pullon juonti

Testaajana Mare. Tavoiteaika 10 min.
Juoma-astiana käytettiin 0.33 litran tuoppia.

Ensimmäinen tuoppi oli täytetty valmiiksi ennen ajanoton alkua.

Kolmannen lasin kohdalla tutkimuskohteella jonkinlaisia vaikeuksia saada lasia tyhjennettyä tavoitteeksi asetetun ajan puitteissa.

1. lasi täynnä 0.00
1. lasi tyhjä 2.17

2. lasi täynnä 2.41
2. lasi tyhjä 6.00

3. lasi täynnä 6.35
3. lasi tyhjä 9.51 (litran karhupullo tyhjä)

vatsalaukku tyhjä 11.50

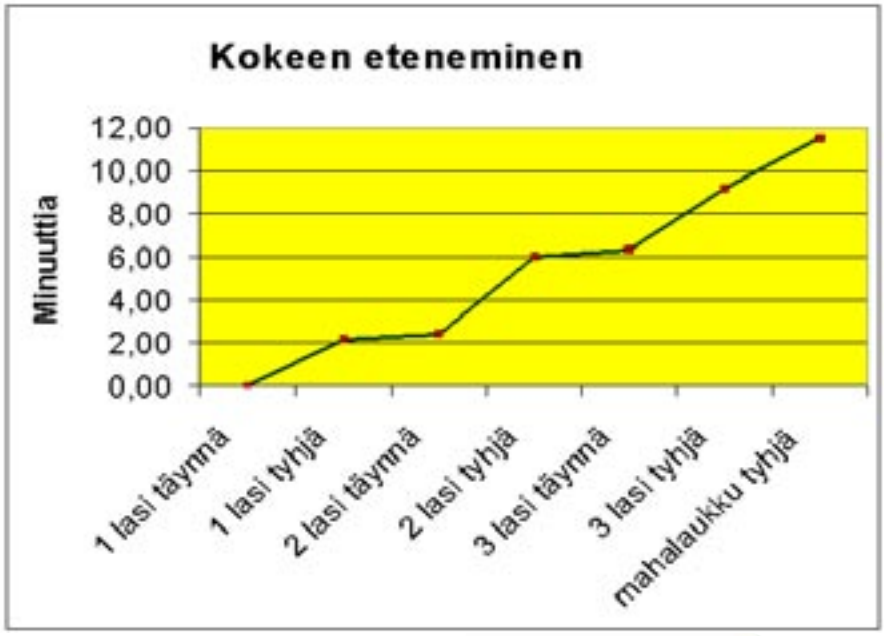

Eli lopputuloksena 1 litran Karhu III tyhjentyi 9 minuutissa ja 51 sekunnissa tuopin täyttöjen ja tyhjennyksien lomassa. Loistava suoritus. Testaajalla vaikeuksia pitää juotu aine elimistössä. Testaaja menee noin 10 minuutin ja 30 sekunnin kuluttua miestenhuoneeseen. Elimistön tyhjennys tapahtui 11.50. WC vedettiin kun aikaa oli kulunut 14 minuuttia ja 15 sekuntia. Testaaja palaa WC-tiloista 16 minuutin ja 40 sekunnin kuluttua. Seuraava tavoite tulee olemaan litran KARHU-pullon juonti ja tavaran sisälläpito 12 minuutissa, tähän tavoitteeseen emme tällä kertaa puutu.

TietoEnator on yksi tehokkaan tietoyhteiskunnan pääarkkitehdeistä

TietoEnator on yksi tehokkaan tietoyhteiskunnan pääarkkitehdeistä ja Pohjoismaiden suurin tietotekniikan palveluyritys. Asiantuntijoidemme määrä on lähes 15 000 ja osaamisemme maailman huippua.

Kehitämme innovatiivisia tietotekniikkaratkaisuja asiakkaidemme tavoitteiden toteuttamiseksi ja digitalisoimiseksi. Läheisen yhteistyömme ansiosta voimme auttaa heitä johtamaan ja kehittämään toimintaansa yhä paremmin.

Olemme keskittyneet niille alueille, joista meillä on vahvin asiantuntemus. Pankkitoiminta, televiestintä ja metsäteollisuus ovat näistä maailmanlaajuisesti tärkeimmät. Työskentelemme näillä alueilla yhdessä monien maailman johtavien yritysten ja organisaatioiden kumppanina ja kasvamme heidän mukanaan. Tällä hetkellä toimimme aktiivisesti jo yli 20 maassa.

www.tietoenator.com

TietoEnator

Building the Information Society